

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2012. február • XVIII. évfolyam 1. szám

Mi az, hogy „megigazulás”?

Méltatlanul elfelejtett, nagyszerű örömhíre ez Isten Igéjének! Reformátoraink még tudták és gyakran írtak is róla, hogy ha valaki megérti és hittel az életébe építi a megigazulás bibliai üzenetét, akkor lényegesen megváltozik mind az ön,- mind az Isten-képe. S ezzel együtt számtalan szorongás és kérdőjel oldódik fel csodálatosan az életében!

Eredetileg – talán meglepő, - de jogi szakkifejezésről van szó. A görög „megigazulás” (dikaiosüné) szó felmentést, szabad lábra helyezést jelent. Fontos, hogy a főnévi alak egy új állapotot, helyzetet jelöl („megigazultság”), míg az igei formája („megigazít”) egy folyamatot, amely az új állapothoz vezet. Hogy honnan hova jut el az ember a „megigazítás” révén, azt a teljes Szentírás egyértelművé teszi. A kiinduló-pontot, amely mindnyájunkat jellemez a bűneset óta, hadd mutassa be most három igever: „Gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva.” /I.Móz.8:21/; „Bizony, bizony, mondom néktek, hogy aki bűnt cselekszik, a bűn szolgája.” /Ján.8:34/; „A bűn zsoldja a halál.” /Róm.6:23/

Amikor az első emberpár inkább hallgatott a kísértőre, mint Mennyei Atyja tanácsára, ezzel a bűn rabjává, sőt rabszolgájává vált. Amitől Isten előre óvta, az bekövetkezett: összefonódott a sorsa a bűnnel és annak következményével! (A zsold az a katonai járandóság, amit a katona feltétlenül megkap.) Jogi kifejezéssel

élve: a tényállás és a fennálló (isteni) törvények alapján a kötelezően kiszabandó minimális büntetés a halál, méghozzá a kárhozatban folytatódó örök halál. Ez pedig nem más, mint az élő Istentől való örök elszakított-ság állapota. Ebből következik, hogy **a megigazulás a jogerős ítélet alóli felmentést, illetve a szabad lábra helyezést jelenti!**

De vajon miért és hogyan kaphatja meg az ember ezt a hatalmas lehetőséget? Tud-e érte tenni valamit? - Szögezzük le: „tenni” semmit sem tud! „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” /Ef.2:8-9/ „A bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” /Róm.6:23/ A törvénysértés tényállása sajnos fennáll, amit az ember már akkor bizonyít, amikor az első bűnét elköveti, - legyen az bármi! Az első hazugság, az első tisztátalanság, az első szeretetlenség jelzi: jogos és érvényes rám az ítélet!

De akkor hogyan lehet az embert – téged és engem – felmenteni a kárhozat alól?!

A mennyei Bíró kidolgozott egy megoldást, amelyről úgy döntött, hogy csak ezt fogadja el. /Ján.14:6/ Ennek előképét világossá tette és jól begyakoroltatta az ószövetségi Izraellel: képviselőre, azaz „bűnbak” beállítására adott lehetőséget! „Tegye rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötte Izrael fiainak minden bűnét és minden vétkes hitszegését. Helyezze azokat a bak fejére, azután küldje el egy odarendelt emberrel a pusztába, hadd vigye magával a bak minden bűnüket egy távol eső földre. Így küldje el a bakot a pusztába.” /III. Móz.16:21-22/ Vagyis: az Isten által rendelt báránynak kell belepusztulnia az ember bűnébe! Ő Jézus, a mi egyetlen Megváltónk, képviselőnk és helyettesítőnk az ítéletben! „A mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.” /Ézs.53:5-6/ Ő tehát a helyünkre állt, képviselt minket, amikor Isten haragja lesújtott a bűnre, s bele is halt, merthogy „a bűn zsoldja a halál”. S ezért kiáltott így keresztelő János, amikor meglátta Őt: „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét!” /Ján.1:29/

Hogyan tesz engem mindez igaz-zá? Hogyan kaphatok felmentést, hogyan kerülhetek lelkiileg „szabad lábra”? A Megváltó szavai világossá teszik a választ: „*Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.*” /Ján.5:24/ Vagyis a megigazulás kulcsa egyértelmű, ez pedig a hit! Hit abban, hogy Isten tökéletesen elfogadja Krisztus helyettesítő áldozatát (bűnhődését), ahhoz sem hozzátenni, sem abból elvenni nem lehet és nem is kell semmit! /Zsid.10:11-14/ Az igazul meg Isten színe előtt, aki elhiszi, hogy az Úr minden múltbeli, jelenlegi és jövőbeli bűnének büntetését az ő Fiára vetette, s Fiának igaz voltát ingyen kegyelemből a Krisztusban hívó embernek tulajdonítja! „*Ahogy az ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz.*” /Róm.3:26/ Ő és Újszövetség népe, s a mai ember ugyanúgy menekül meg a rá jogosan váró ítélet alól: hisz abban, hogy az Istentől rendelt Megváltó képviseli őt az ítéletben! /Róm.3:30/ S

aki hisz, azt Isten igazzá nyilvánítja, azaz felmenti. Másképp fogalmazva: elhiszem és őszintén kimondom, hogy nincs igazam Isten igazságos ítéletével szemben /Filip.3:9/, s azt is elhiszem, hogy más igazságát kell beszámítani nekem! Erre viszont Mennyei Atyám teljes szívvel készen áll ... – Ez a leghatalmasabb örömhír, ami embert érhet! Nem tettem érte semmit, nem fizettem érte semmit sem, s mégis az enyém! /Gal.2:16/ Isten helyettem a Fián hajtotta végre az ítéletet! Mindez készen van /Ján.19:30/, és senki el nem veheti az Úr Jézustól ezt a képviselési jogot, mint ahogy azt sem, amit megszerzett számomra! Mert Benne, azaz Nála van mindenem: bűneim teljes bocsánata s az örök élet minden ajándéka! (A megigazulás tehát egyben örökösödési jogot is jelent! – Róm.8:17) Nincs miért szorongjak: „*Ha tehát már most megigazított minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól.*” /Róm.5:9/ Bár Jézus mondatának mindkét fele igaz: „*Aki hisz a Fiában, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeske-*

dik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta” /Ján.3:36/ – mégsem kell félnem attól, hogy a megigazulást elveszítem. /I.Pét.1:5/ Az ugyanis nem nálam van, hanem Krisztusnál, - az ítélet napján pedig a mennyei Bíró az Ő igazságát egyszerűen „rám fogja”: közli a mennyei, a földi és a „föld alatti” világgal, hogy erre az emberre az Úr Jézus igaz volta van érvényben, ezért saját bűneinek büntetése alól teljes felmentést élvez! /Róm.5:1/ A Biblia szerint tehát a mi megigazulásunk befejezett tény. S felmentő következményeit mindazok megtapasztalják, akik ezt hittel Jézus Krisztustól várják. /I.Pét.1:13/

Belegondoltál-e már ebbe a csodálatos örömhírbe, kedves Testvérem? Engedj a Fiúnak, azaz higgy abban, amit helyetted elvégzett! Ha hiszel, máris a tied a megigazulás, s ebben a felmentett, szabad lábra helyezett, új állapotban harcolj a bűn ellen - és tedd, cselekedd a jót hálából egész életedben! /Jak.4:17/ Úgy legyen - Ámen.

Somogyi László lelkipásztor

Kedves Szülők!

Közeleg az idő, mikor el kell dönteniük, hogy melyik iskolát válasszák gyermeküknek. Bizonyára önökben is felmerült a kérdés, melyik a legmegfelelőbb iskola gyermekük számára. A választás megkönnyítésére szeretettel ajánlom figyelmükbe a **Talentum Református Általános Iskolát**.

Minden olyan családot szeretettel várunk, akik a gyermekeiket keresztény értékrend szerint szeretnék nevelni, neveltetni. Azokat az érdeklődőket is szívesen fogadjuk, akik még nem tartoznak gyülekezethez, de nyitottak a Biblia tanításai iránt. Az iskola legfontosabb feladata az oktatás - mondják sokan. Tantestületünk egyöntetűen hangsúlyozza

a nevelés fontosságát is. Célunk, hogy tanítványaink megismerjék a mindennapi élethez szükséges alapvető emberi normákat: egymást segítsék, szüleiket, nevelőiket tiszteljék, az udvariassági szabályokat ismerjék, a csúnya beszédet kerüljék. Természetesen a nevelő munka közben nagy hangsúlyt fektetünk az oktatás színvonalának folyamatos emelésére is. Tudjuk, hogy tanítványaink különböző talentumokat kaptak Teremtőjüktől. A mi feladatunk, hogy megtanítsuk őket helyesen használni adottságaikat.

Alsó tagozaton a tanulókkal való foglalkozás iskolaotthonos rendben történik. A gyerekek életkori sajátosságaihoz igazodva a tanórákat és a szabadidős foglalkozásokat a nap során egyenletesen osztjuk el.

Később, a tanulás mellett változatos szabadidős tevékenységeket is kínálunk: rajz, matematika, informatika, angol, kézműves szakkör, sportolási lehetőségek: úszás, korcsolya, kosárlabda, foci...

Ha szeretnének megismerkedni az elsős tanító néikkel és a leendő osztálytársakkal, akkor szeretettel **várjuk Önöket gyerekekkel Sulivárá foglalkozásainkra február 6-án, 13-án, 20-án, és 27-én a Talentum Iskolába.**

Az iskola épülete Székesfehérvár központjához közel található, **autóbuszszal is jól megközelíthető, ezért szeretettel várjuk a városkörnyéki településekről érkező gyerekeket is.**

(folytatás a 11.oldalon)

Szanyó Gáborné mb. igazgató

A REFORMÁTUS ÓVODA SZELLEMISÉGE

Isten kegyelméből 13 éve működik városunkban az **Olajfa Református Óvoda**, a Székesfehérvári Református Egyházközség fenntartásában, és évről-évre egyre több a jelentkezők száma. Érdeklődő szülők gyakran kérdezik, hogy mennyivel nyújt többet gyermekeik számára a református óvoda, miben rejlik vonzereje?

Természetesen óvó, védő, nevelő szerepe mellett számos szolgáltatást nyújt, a gyermekek fejlődését elősegítve. Kíváncsiságukat kihasználva bővítjük ismereteiket környezetükről, igyekszünk fogékonyra tenni őket a „szép” iránt. Próbáljuk kis szívükbe elplántálni a hazaszeretetet.

Óvodánk erőssége mégis a keresztyén nevelési modell. Dr. Pálhegyi Ferenc úgy fogalmazza meg ezt, hogy a gyermeket hárman szeretik, nevelik: „Isten, szülők, pedagógusok,

hármuk közül döntő tényező Isten.”

Mi is valljuk, hogy a kicsinyek testi-lelki fejlődését munkálnunk kell „*de az Isten adja a növekedést.*” /1.Kor.3:6/ A keresztyén nevelés feladata, az óvodás gyermek legfogékonyabb időszakában, olyan szeretetteljes, bizalmas légkört biztosítani, amelyben megvalósíthatjuk a hitre való nyitottságot. Így nyílik lehetőségünk az Úrral való kapcsolatra segíteni gyermekeinket nap, mint nap: megéreztetni velük az Úr Jézus közelségét, szeretetét. Ez olyan lelki kincs, ami mérhetetlen gazdagságot jelent számukra.

Igyekszünk elhinteni szívükben a krisztusi szeretet magvait a közvetlen környezetükben élők – és általában embertársaik iránt. Hogy a magocskák szárba szökkenjenek szolgáló testvérek segítik munkánkat: lelkészek, hitoktatók, óvodánk minden

dolgozója. Nagyon számítunk a szülők támogató segítségére is, és arra az imádkozó háttérre, amelyet a gyülekezet biztosít. Nyitottak vagyunk és szeretettel várjuk a testvéreket az óvodai rendezvényeinkre, melyek honlapunkon megtalálhatóak. Illetve szeretettel várunk és hívogatunk óvodánkba felekezeti hovatartozás nélkül minden kedves érdeklődőt, akik Isten szeretetére bíznák gyermekeiket, és fontosnak tartják a keresztyén nevelést.

Március 29 -én (csütörtökön) 08:30-tól várjuk a kedves szülőket, (gyermekek nélkül) amikor betekinthetnek mindennapjainkba. Délután pedig 15:30-tól a kisgyermekkel együtt várjuk a szülőket egy játékos ismerkedésre.

Matyi Enikő óvónő

BEMUTATKOZIK AZ OLAJFA REFORMÁTUS ÓVODA VEZETŐJE

2004 szeptembere óta dolgozom az óvodában, mint óvodapedagógus. Munkám során sok olyan kolléga vett körül, akik tanítottak, vezettek és bátorítottak. De Isten másra is elhívott ebben az óvodában, amit csak később értettem meg. Előkészítette az utamat, mint az ő népének vezetőjévé téve a legkisebbek

közül. Így töltöttem be először a vezető helyettesi, majd 2008-ban a vezetői munkakört. 2009 augusztusában megszületett kislányom Enikő, akivel 2 évig otthon voltam. 2011 decemberétől Isten visszarendelt az óvodába. Sok kérdés merült fel bennem (Mi lesz a gyermekemmel? Hogyan oldjuk meg hogy ő még nem óvodás? Uram, Te tényleg engem akarsz oda az óvoda élére? – és ehhez hasonló kérdések), de válaszul azt kaptam, hogy „*legyen meg a Te akaratod*” és „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket, s arra rendeltelek, hogy menjetek, terem-*

jetek, gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt. Akkor mindent megad nektek az Atya, amit

a nevemben kértek tőle.” Így szolgállok és vezetek egy kicsiny népet, akiket az Úr rám bízott. Nagyon megtisztelő ez számomra, de ez a feladat „földi” segítség nélkül nem menne. Komoly segítséget kapok a gyülekezet-től, iskolától és a mindennapokban kollégáimtól. Nem tudom megemlíteni minden kollégám nevét, de azon munkálkodunk, hogy a gyermekek valóban felhőtlen és boldog gyermekkort élhessenek meg óvodánkban. Szeretettel, imádságos légkörben, ahol rajtunk keresztül Isten szeretetét érzik meg. Gyökössy Endre írja: „a hitet nem lehet tanítani, csak tovább sugározni”

Mocsáriné Brunner Boglárka

Gyülekezetünkben az elmúlt év végén volt a presbiterek, - az egyház világi tisztségviselőinek - megválasztása. A választások eredménye sok váratlan, és érdekesnek ígérkező személyi változást hozott. Jelen számunkban igyekeztünk az „első vonalban” tevékenykedő tisztségviselők bemutatására. A következő oldalakon az újonnan vezető tisztségbe került testvéreinkkel készült bemutatkozásokat, beszélgetéseket, riportokat közöljük. Következő számunkban igyekszünk bemutatni a „második vonalba” került új tisztségviselőinket is.

Mindezek mellett kérjük a gyülekezet tagjait arra, hogy imádságaikban hordozzák szeretettel Urunk előtt vezetőinket, hogy tisztségüket Szent felelősséggel, az Úr akarata szerint végezhessék szeretetben. (szerk)

BESZÉLGETÉS MIKLÓS GÁBOR FŐGONDNOKKAL

- A közelmúltban kaptál egy nagyon szép tisztséget az egyházon belül, főgondnok lettél. Számítottál arra, hogy ilyen magas megtiszteltetésben fog részesíteni a gyülekezetet?

- Először is szeretném megköszönni a gyülekezetnek, hogy megválasztott erre a megtisztelő feladatra. Nem számítottam arra, hogy a gyülekezet engem választ meg. Az előzetes megkeresésre igent mondtam, így nem ért teljesen váratlanul a szavazás eredménye. Az Úr arra indított, hogy vállaljam el, és Ő segítségemre lesz ebben a szolgálatban. Hogy milyen is ez a szolgálat? Ebbe most tanulok bele igazán, és a mélységeit, nehézségeit most fogom megismerni és megtapasztalni.

- A kinevezésed megtörtént a múlt év végén. Elgondolkodtál már azon, hogy milyen haladási síkok mentén tervezed azt a munkát, amivel most megbíztak? Tehát min szeretnél változtatni, és mi az, amit meghagynál?

- Még a ciklusnak nagyon az elején vagyunk, igazából január elsejétől él ez a megbízatás. Én úgy érzem, hogy a gyülekezetünk mindennapi életében szeretnék változást elérni. Itt főleg a lelki dolgokra gondolok. Azt szeretném, ha a minden vasárnap hallható tiszta igehirdetések után az életünk is hasonló módon tisztulna, és eszerint élnénk. Én ehhez szeretnék hozzájárulni és ebben szeretném, ha változna az egész gyülekezeti életünk.

- Ez egy nagyon szép és nemes gondolat, de a gyakorlati megvalósítását hogyan gondold?

- A megvalósítás egy nehezebb kérdés. Azt gondolom, hogy most mindjárt nem lehet látványos eredményekre gondolni. Az Úrnak a bölcsességével és a min-

dennapi segítségül hívásával tudom, vagy tudjuk ezt megvalósítani. Nem lesz könnyű dolog, de hiszem, hogy az Ő segítségével lehetséges, ahogy a zsoltáros írja " *...ha Isten segít, a falon is átugrom*". Fontos, hogy meglássuk, mi az Úr akarata az egész gyülekezetben és személyenként velünk egyen-egyenként. Így szeretném meglátni azt, hogy mit kell nekem cselekednem.

- Az előbbi kérdésem kapcsán olyasmire is gondoltam, hogy pl.: sokan nagyon szeretik a második vasárnaponkénti teázások lehetőségét, mint beszélgetős alkalmat. Az ilyen fajta programokat tovább fejlesztenétek?

- Mindenképpen szükség van ezekre az alkalmakra. Konkrét terv most még nincs, hiszen ezután fogunk a missziói munkaközösségben összeülni és az egész missziói évet megbeszélni, konkrétan ott fogunk előjönni ezek a kérdések. Én mindenképpen támogatom, hogy a gyülekezetet minél jobban vonjuk be ilyen beszélgetős alkalmakra. A személytől személyig terjedő bizonyágtétel fontos, amelyben egymásnak el tudjuk mondani, hogy bizony az Úr így könyörült meg rajtam, és ebben vezetett tovább és ebben adott útmutatást.

- Igen a bizonyágtétel rendkívül fontos, épp ezért az emberek keveslik az ilyen beszélgetős alkal-

mak számát. Valós igény van tehát arra, hogy rövidebb igemagyarázatok és több beszélgetés legyen. Mi erről a véleményed?

- Igen, én is támogatom ezt és valóban azért is említettem, hogy szükség van ezekre a beszélgetésekre, mert ez is bizonyágtételi lehetőség. Mindemellett azt is látom, hogy szükség van családlátogatásokra, ahol személyesen hívhatjuk a gyülekezeti tagokat a bibliaórákra, imaórákra, nyári táborba, énekkari, diakóniai, missziói és egyéb szolgálatokra.

- Személyes életedet, a személyes terheidet, hogyan befolyásolja ez az új feladat most?

- Észrevettem, hogy sokkal többet gondolok az egyház dolgaira, és részben ez több feladatot is ró rám, többször kell elmenni megbeszélésre. Most éppen az imahét alkalmi mindennapos elfoglaltságot jelentenek. Jelenleg, az imahéten a főtéma az, hogy Isten átformál minket.

- A családod minden tagja gyakorlatilag templomba jár, fiad is presbiter, ők hogyan fogadták a főgondnoki megbízatást?

- Örömmel támogatnak és segítségemre vannak szeretteim, elsősorban a feleségem, aki mindenképpen nagy segítségem, sok mindent meg tudok vele beszélni. Átbeszéljük a gyülekezet dolgait és az egyéni dolgainkat, az Igéből olvasottakat, a megtapasztalásainkat, hogy milyen módon segített meg bennünket az Úr mindez ideig. Fiam és az én számomra is új ez a helyzet, úgy érzem, hogy támogat, eddig is támogatott, amikor nem voltam ilyen tisztségben, ilyen szolgálatban...

- Köszönöm a beszélgetést, Isten áldja meg a szolgálatodat.

INTERJÚ INCZE SÁNDOR SZÉCHENYI ÚTI GONDNOKKAL

- Számítottál a területi gondnoki tisztségre? Volt ennek valamilyen látható előzménye, vagy pedig teljesen váratlanul ért ez a helyzet?

- Nem készültem rá, egyáltalán. Legfőképpen arra koncentráltam, hogy ahova Isten állított engem, ott hűséges legyek. Te is tudod, hogy eddig a gyerekek között szolgáltam, nekem az nagyon jó volt. A jövőben nehéz lesz erről a szolgálati területről lemondanom. Sajnálom a gyerekeket, ugyanakkor Isten megerősített abban, hogy lesz majd, aki ugyanúgy fogja szeretni őket és szeretettel fogja őket tanítani, oktatni és vezetni.

- Le kell mondanod erről a területéről?

- Igen, a kettőt együtt nem lehet csinálni. Fél szívvel, félig odaszánva lehet, de nem érdemes, és én úgy nem szeretném. A gondnoki teendő egy egész embert igényel, ha az ember tényleg odaszánja az idejét és szolgálja akar ezen a területen. Abban egyeztünk meg Somogyi László Nt. úrral, hogy a tanév végéig Konrád Ferencsel együtt vinnénk a hittan-csoportot felváltva, hogy az átmenet meglegyen.

- 90 óta itt vagytok a gyülekezetben a családdal, és ha jól tudom, akkor Erdélyből kerültél ide?

- Igen, Erdélyben születtem, Szamosújváron. 1990-ben, amikor összeházasodtunk, akkor itt Fehérváron telepedtünk le, és azóta kötődünk ehhez a gyülekezethez. Úgy tekintjük, mint lelki otthonunkat. Nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy adott egy ilyen helyet, ahova járhatunk, ahol épülhetünk, ahol közösségben lehetünk sokakkal.

- Tudjuk, hogy sajnos sokan vannak a templomba járók között,

Fotó: Déber Gábor

akiknek élő, illetve megújult hitre volna szükségük a gyülekezetben. Milyen elképzelésed van, ezeket az embereket hogyan lehet jobban az Úr Jézus közelébe vonni?

- Ezt a csodát mi emberek nem fogjuk tudni végrehajtani, ezt csak Isten fogja tudni elvégezni, hiszen az Élő Igéjét csak Ő képes mindenkinek a szívében életre kelteni, és valósággá formálni. Ugyanakkor vannak komoly elképzeléseim, amiket majd a missziói megbeszélésünkön mindenképpen fel fogok vetni, és remélem, hogy megértik és támogatni fogják. Itt most konkrétan arra gondolok, hogy a formalitásról, - ami az élő hitet megöli, - a lényegre, a Valóságra kellene áttérni. Gondolok az összejöveteleinkre, ahol sokkal személyesebbé kell tenni az együttléteinket. Egy bizalmas légkört kialakítani, ahol mint élő sejtek alakulhatnak ki kapcsolatok emberek között, akár tágabb, akár szűkebb értelemben. Aztán majd ezeken a kapcsolatokon, mint hidakon keresztül az Úr Jézus is munkálkodni fog az emberek szívében.

- Tulajdonképpen az Úr Jézus is ezt mondja, hogy „... ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük...”. Tehát ennek a gyakorlatba való átvitelét gondold megvalósítani?

- Igen, legfőképpen. Nem a for-

malitásra gondolok, mert sokan mondják azt, hogy jó hangulatot és jó légkört kell teremteni. Szerintem: **ahol Jézus Krisztus jelen van ott élet van, és minden ebből következik.** Tévesnek tartom azt a fajta irányt, hogy módszereket, külső formákat kell változtatni. Nem! A tartalmat kell! Legyen ott a hit teljes szívvel, odaadással az ember életében és attól kezdve az kívánatos lesz, hiszen ezt írja az Ige is. Ez a világ ezt az egyértelműséget várja. Isten Igéje mondja, hogy miattunk szidják az Ő nevét itt ebben a világban, mert nem egyértelmű az életünk. Egy példa: szeretetről beszélünk, közben pedig haragszunk, és gyűlölünk másokat, mikor kiléptünk a templomból. Pál apostol azt mondja: Mindenre van erőm a Krisztusban. Tehát itt nem elvi dolgokról van szó, hanem konkrét, a gyakorlati életben megélhető dolgokról. Ezek pedig mind a saját döntésünkön múlnak.

- Azt gondolom, ezzel minden ember, - aki az Úr Jézusban átadott élettel hisz, - egyetért.

- Még annyit, ha szabad: Kérdezted, hogy készültem-e erre a tisztségre vagy szolgálatra. Azért azt el kell mondanom, hogy hat évvel ezelőtt férfi csendes-héten kaptam egy Igét: „Jézus...így szólt Fülöpnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek?” Azért kérdezte, hogy próbára tegye, mert Ő már tudta, hogy mit fog tenni, amiből megértettem, hogy Isten valamit készít a számomra. Nem árulta el, hogy mit, nem tudtam, hogy mi lesz ez az esemény, ugyanakkor azt tudtam, hogy valami újat fog készíteni.

- A most betöltött tisztségeddel kapcsolatosan van olyan, ami- ben változtatnál a jelenlegi gyakorlaton?

- Igen, vannak konkrét elképzeléseim.

A feladat-szabásunkban, a gyülekeze-
tünk lelki és szellemi javainak vagyunk
a sáfárai, mint presbiterek. Minden-
képpen kérni fogom, hogy az Isten-
tisztelet után ne legyen elsődrendű
feladat az, hogy a gondnok rohan
kiüríteni a perselyeket és pénzt szá-
mol. Az emberek lelki élete sokkal
fontosabb, mint a persely. Szeret-
ném, hogy a jövőben, ne a gondnok
foglalkozzon a persely problémával,
hanem a pénzügyi bizottság. Nem
azért mert én különbnek tartom
magam, hanem azért, mert tudom,
hogy vannak emberek, akiket Isten
rám bízott ebben a gyülekezetben,

és nem tudok találkozni velük más-
kor, csak a templomban.

**- Nagyon jó gondolat, biztos,
hogy ezzel jó példát mutatsz
a presbiterek számára is. Más
egyéb ilyen?**

- Szeretnék, mint egy élő kő részt
venni a gyülekezet életében. Eddig
a férfi csendes-nap szervezése volt
ilyen a számomra évente kétszer.
Ezekre az alkalmakra hónapokig ké-
szültünk egy közel 10 fős csoporttal.
Ilyen jellegű munka az, amiben iga-
zán hasznosnak érzem magam, és ez
a gyülekezet egyes tagjainak is – akik

részt vesznek ezeken az alkalmakon
– konkrét lelki hasznára válna. Ezen
felül pedig a **Krisztusi szeretet va-
lóságos megélése mindenki felé**,
mivel Urunk is alapvetően minden-
ben szeretettel fordul felénk. Ő örök-
kévaló szeretettel szeret, és újból és
újból bizalmat ad számunkra Isten
iránt. Azt hiszem ez a legfontosabb,
amit elmondhatok.

**- Mindnyájunk nevében köszö-
nöm, Isten áldjon meg a szere-
tetben és a szolgálatodban.**

- szerk -

BESZÉLGETÉS INCZE SÁNDOR GONDNOKKAL KATECHETIKAI MUNKÁJÁRÓL

**- A „gondnoki” szeretet embe-
rével már beszélgettünk, de te a
katechetikai bizottságban is ben-
ne vagy és gyermekhittant is ta-
nítasz. Kérlek ezzel kapcsolatos
munkádból is adj egy kis ízelítőt.
Miért szereted a gyerekeket?**

- Vannak kérdések, amiket nem lehet
megválaszolni. Azért szeretem a gye-
rekeket, mert Isten ezt az ajándékot
adta nekem, ehhez adott érzéket, és
a gyermekmunkát tanultam is. Isten
ajándéka, hogy a gyerekekhez tu-
dok közelíteni. Alap dolognak érzem,
hogy szeressem őket, főleg ebben a
mai világban, ahol a családok szétes-
nek, és egyszer csak valaki hozza a
gyereket hittanra, vagy gyermek-
istentiszteletre, neki elsősorban szere-
tetre van szüksége. A többi csak eb-
ből következik. El szoktam mondani,
hogy a hitoktatással olyan nagyszerű
lehetőséget kap a gyülekezet, és a hit-
oktató, amit nem szabad eltékozolni.
Ez egy híd, amelyen keresztül az em-
berekhez el lehet jutni és nemcsak a
gyerekekhez, hanem a családjukhoz
is. Általában a tanév elején mindig
elmentem és végiglátogattam a csa-
ládokat. Ez azért nagy lehetőség,
mert azon kívül, hogy a bizalom lég-
köre kialakul a hitoktató és a család

között, lehet hívogatni, lehet ápolni,
gondozni azokat a családokat. Isten
előtti hálával élem át mindig, azt a
kimondhatatlan örömet, amikor
volt hittanosaim közül némelyeket a
gyülekezetben láthatom, akár az ifin,
mint résztvevőt, vagy valamilyen al-
kalom szervezésében szerepet vállá-
ló aktív személyt. Ezt a munkát csak
hűséges és teljesen az Úrnak oda-
adott szívvel lehet csinálni. A legna-
gyobb vétek, ha valaki azt gondolja,
hogy 45 percet leoktat, mint bármi
más tantárgyat és utána hazamegy,
mint aki jól végezte dolgát. Ezt így
nem szabad csinálni.

**- Nagyon örülök annak, hogy azt
mondtd, a gyerekeket szeretve
lehet ezt csinálni. Téged ismerve
tudom azt, hogy ezért sok min-
dent meg is teszel pl.: a keddi
meg a csütörtöki foci meccsek
és az egyéb ilyen gyerekekkel való
kölcsonös programok. Van még
más program is, amit közösen
szervezték a gyerekekkel?**

- Éves szinten kétszer egy szabadba
tervezett kirándulás. Pl.: az úgyneve-
zett hagyományos virágvasárnapi ki-
rándulás, ami egy nagyszerű lehető-
ség, egy kötetlen alkalom. Ilyenkor a

szabadban építhetjük azt a közössé-
get, ami a létünk, itt a gyermekeken
keresztül a szülőkhöz, nagyszülőkhöz
is eljutunk. A gyermekek jól megér-
zik, hogy mi a fontos a hitoktatónak,
ezért lehet őket motiválni. A mai vi-
lágban, amikor emeletes házban élnek
le az életüket, nagyon örülnek, hogy
kimozdulhatnak. Ez tehát egy keret,
amit a szervezők megfelelő tartalom-
mal megtölthetnek. Sajnos az elmúlt
egy évben ez elsovadt, de szeretném
újraéleszteni. Fontos, hogy a szerve-
zők tisztán lássák: nem ők a tartalom,
hanem egyedül az Úr Jézus ezeken
az eseményeken. Ha ez megvalósul,
akkor az ilyen lehetőségek nem zsu-
gorodni, hanem növekedni fognak.

**- Idővel a gyerekekből ifjak
lesznek. Gondnokként velük
is foglalkoznod kell. Az látszik,
hogy az ifjaink kevésbé veszik
ki a részüket a konkrét munkás
szolgálatokból (pl.: az épületek
takarítása, stb). Sok gyüleke-
zetnél gyülekezeti ifjak vannak
szolgálati beosztásban kirendel-
ve az idősek, a mozgássérültek,
a nehéz helyzetűek mozgatására
autón a gyülekezeti alkalmakra
és utána haza. Ez egy komoly**

szolgálat. Nálunk ez miért nincs megszervezve?

- Van ilyen, csak egy kissé döcögösen működik. Jelenleg főként a középkorúak vállalnak ilyen szolgálatot, de csak néhányan. Remélem, ha lassan is, de talán be fog ez indulni.

Azért azt hozzá kell tenni, hogy a fiatalokkal való foglalkozás nehézsége abból is látszik, hogy most az első fordulóban nem sikerült ifjúsági gondnokot választani a presbitériumnak. Ez még lóg a levegőben. Minden-

ki látja, hogy mennyire fontos egy olyan személyt találni, aki elől megy (mint a Jó Pásztor), és azt mondja: álljatok be mögém! Nagyon fontos az alkalmas ember megtalálása, akinél szinte a legfontosabb szempont, hogy az ő életében kicsoda Jézus Krisztus? Az a lényeg, hogy olyan személy legyen, akiben munkálkodik a szolgáló hit, mert attól lesz tartalmas, ha teszek valamit, ha hitből és hálából teszem, és természetesen az is fontos, hogy értsen az ifjúság nyel-

vén, és tudjon megfelelően (az Úr Jézus szerint) bánni az ifjakkal. Ezt először is megélni, aztán tanulni, majd tanítani és gyakorolni kéne. Kellene egy olyan alkalmas vezető, aki ezt a részét, velünk közösen átgondolja, és belevágna.

Utána már beszélhetünk a konkrét szolgálatokról, az ifjúság bevonásáról, sok szép dologról, de jelenleg az alap hiányzik, és ez az, ami talán a legjobban látszik az ifjúságon.

- szerk -

RIPORT SÍRÓ IMRE BUDAI ÚTI GONDNOKKAL

- Számítottál erre a tisztségre, vagy váratlanul ért ez a megaszteltetés?

- Kellően váratlanul ért, ugyanis id. Szabó Balázst kértük, hogy ő legyen a gondnok, és október elején kiderült, hogy ő nem vállalja. Akkor én elég komoly feltételekkel vállaltam, és egyedülként indultam itt a Budai úton. Azt kértem a presbitériumtól is, és a leendő presbiterektől is, hogy segítsék a munkámat, mert különben nem jutunk előre. Miután ezt a segítséget mindenki megígérte, ezután jó szívvvel el tudtam vállalni a megbízást.

- Van valamilyen konkrét koncepciód arra vonatkozólag, hogy mit szeretnél változtatni, mint a korábbi időszakban történt, esetleg mik azok amiket változatlanul hagynál?

- Inkább csak megerősíteni szeretném a régebbieket. Ezzel az Igével: „minden dolgotok szeretetben menjen végbe” /1.Kor.16:14/, sikerült átélnem azt az időszakot, amikor ~40 ember elment a gyülekezetből. Ekkor értettem meg tulajdonképpen, hogy nagyon sok egyházon,- és családonbelüli testvéri kapcsolatnak is az a lényege, hogy szeretetben mennek-e a dolgaink. Sajnos igaz, hogy nem mindig szeretetben, mennek a dolga-

ink. Mert bennünk van az az ó-embéri bűn, hogy a másokban mindig azt keressük ami tőle elválaszt, nem pedig azt ami összeköt. Ez mutatkozott meg, amikor kiürült a templom. Ez az időszak lelkileg nagyon nehéz volt, de voltak támogatóim, és így sikerült elsősorban az Úrral, majd negyedmagammal presbiterként a gyülekezetet annyira föllendíteni, hogy mostanra egy családias jellegű - egyre több kisgyerek van, - testvéri kapcsolat jött létre. Örülök, hogy újra beindult az élet, és már száz fő fölött van a látogatottság, így továbbra is azt vallom, hogy befogadó gyülekezet(ek)nek kell lennünk. A befogadást mindenki-re vonatkoztatnunk kell, akik minket megkeresnek. Ha ezt valóban erősíteni akarjuk, akkor csak a „minden dolgotok szeretetben menjen végbe” szellemiségével lehet. A régi sebeinket felejtjük el, tegyük le az Úr kezébe és forduljunk egymás felé szeretettel

és ne sértéssünk tovább embereket, tehát a békéltető szerepet gondoltam magamnak. Mikor hosszas imádságban ezt elkértem, és ebben az Úr meg is erősített és mostanában már gyakorolnom is kell.

- Egy kicsit azt véled sejtetni ezzel, mintha korábban a „templomépítő” lelkészsünk idejében meglévő feszültségek kiújultak volna a két gyülekezetrész között. Ezt jól értettem?

- Nem, nem erre gondoltam, hanem sokszor az emberek közötti beszélgetésben amikor az egyik sértettként vagy érintettként van ott, és elhangzik egy mondat, akkor abból nem éppen azt hallja ki, ami konkrétan elhangzott, hanem azt amit ő hallani vél abból. Ez sok bajnak az oka, és sok esetben a kapcsolatokban ez előfordult. Ha ez egy kicsit is folytatódik, ha csak egy szót is félreértünk, akkor azt már abban a pillanatban jó lenne tisztázni, hogy ne legyen ebből később szőnyeg alá söprés, aztán egyszer csak fölpuposodik a szőnyeg és akkor bizony elbukunk benne.

- Az előbbi kérdésre még annyiban hadd térjek vissza, hogy a korábbi függetlenedési kísérletek, vagy próbálkozások elültek, vagy

még továbbra is megvannak a Budai úti gyülekezetben?

- Függetlenedési kísérletről én nem tudok, és úgy érzem, hogy ennek az ideje még jó ideig nem lesz itt, ugyanis ahhoz, hogy valaki is függetlenedésben gondolkodjon, ahhoz kell egy stabil gyülekezet. Mi még a Budai úton nem vagyunk annyira sem stabilak, hogy tényleges jó diakóniai munkát tudjunk végezni. Most kezdjük ezt is, tanulni pl.: az adománygyűjtést. Vannak dolgok amire már adakoznak, de tényleges szeretetszolgálattal még nem tudunk a gyülekezeten kívüliek felé élni. Visszatérve a függetlenedési kérdésre, szerintem nagyon sok emberben ott él, hogyha bármi olyan jellegű dologról szólok, vagy szólunk, hogy mit szeretnénk, akkor

amögött rögtön az tör elő sokak fejében, hogy ebből már függetlenedés akar lenni.

- A Széchenyi utca felől?

- Nem a Széchenyi utca felől már nem. Hanem ez az emberekben meglévő beidegzettség. Erre még sokszor nekünk kell felhívni a figyelmet. Ma azonban annak az ideje jött el, hogy egy kicsit szabadabban, egymás felé mozdulva szeretettel, szolgálva éljünk egymás mellett. Szerintem ennek jó példája az, hogy vannak alkalmak amiket a Budai úton nem lehet télen tartani, és pl.: az ifi alkalmak, de más alkalmak is, bent vannak a gyülekezeti központban. Ugyanakkor valamiféle kis önállósodást is látok beindulni. Épp egy friss példa: este az ökumenikus imahét Budai úti alkalma után

volt egy kis szeretetvendégség, és mindegyik presbiter hozott egy-egy tálcányi szendvicset, és süteményt is. Szépen gördülékenyen összejött minden, pedig nekem közben haza kellett mennem átöltözni, és nem tudtam az előkészületeken ott lenni. Tehát most új választás volt, új lendület van. Most ezzel az új lendülettel élni kell! Élni kell a gyülekezetnek is, mert akkor ha az Igével élünk, akkor ebben a ciklusban jó dolgok fognak történni. Bízom abban és imádkozom azért, hogy a zivataros idők után megnyugodjon Isten áldása a gyülekezeten. Mert ehhez, a gyülekezet-részekben is ott kell lenni az áldásnak.

- Köszönöm a beszélgetést, Isten áldása nyugodjon a munkádon.

- szerk -

Köszönjük

Nagy tisztelettel és szeretettel köszönjük mindannyiunk nevében **Schrenk Éva** testvérünknek a Békesség újság eddigi szerkesztőjének munkáját. 1 év és 5 hónapon át végezte ezt az egyáltalán nem könnyű feladatot, melyet most egyéb elfoglaltságai miatt nem tud tovább vállalni. Isten szeretetét és áldását kívánjuk további életére és munkásságára.

- szerk -

Mosoly

Egy mosoly nem kerül semmibe, és nagyot visz véghez. Gazdaggá teszi azt, aki kapja, és aki adja, nem lesz szegényebb. Csak egy pillanatig tart, de az emléke olykor örökké él. Senki sem elég gazdag ahhoz, hogy nélkülözni tudná, és senki sem olyan szegény, hogy ne tudná adni. A barátság érezhető jele. A mosoly nyugalmat ad a fáradt embernek. Bátorságot önt a csüggedőbe. Ha valamikor találkozol valakivel, aki nem adja meg neked a megérdemelt mosolyt, légy nagylelkű és ajándékozd meg te őt a mosolyoddal. Mert senkinek sincs akkora szüksége egy mosolyra, mint aki nem tud mosolyogni másra.

Ismeretlen szerző

Schrenk Éva testvérünk kérésére szó szerint közöljük az alábbi szöveget:

„Kedves olvasók!

Elnézést kell kérnem, mivel a Békesség újság karácsonyi számában véletlenül összekevertem Kálmánchey Márta pszichológusnő két könyvének címét. „A belső ember erősítése” az első könyvének a címe, de amit a karácsonyi számban ajánlottam a második könyve, annak „A belső ember növekedése” a címe. Az alcím helyesen volt feltüntetve „Az önismeret útján a hit és a pszichológia segítségével”.

Bocsánatot kérek a könyv írójától is, és remélem, hogy most már egyértelmű, hogy a cikkben leírtak a második könyvre vonatkoztak. (Mindkét könyv megvásárolható az iratterjesztésünkben)

Schrenk Éva”

BEMUTATKOZIK A SZERKESZTŐ

Klucsik J. Péter vagyok, Isten kegyelméből már az 55. évhez közelebb. Most 82 éves édesanyám első gyermekeként hívő családba születtem, lelkész édesapám 12 éve meghalt. Három testvérem van, akik szintén az Úr Jézus útján járnak. Szűk családukban (sógoraim) három református lelkész van. Anyai nagymám pedig ennek a gyülekezetnek volt hűséges imádkozó tagja, akit Bánai Laci bácsi temetett el.

12 éves koromban Budaörsön konfirmáltam szeretett Viczián János Nagytiszteletű úr szolgálati idejében, akinek nagyon sokat köszönhetek. Abban az időben lakhelyemen nem volt református ifjúság, így a Budapest Rózsa téri gyülekezetbe Dr. Ablonczy Dániel Nagytiszteletű úr ifjúságába jártam, ahol Vándor Gyula (†1998) – a mi nagyon szeretett Gyszi bácsink – és felesége Margitka (75 éves) vezette az ifjúságot, és a péntek esti ifjúsági órákat, ahol az átlag létszám 100 fő fölött volt. Abban az időben nem voltak korcsoportok, így az ifjúsági órákon együtt voltunk 14 – 25 éves korig, de ez senkinek sem okozott problémát. Gyszi bácsi tiszta Krisztus,- és ifjúság szeretete minden problémára tudta a valóban legjobb (Bibliai) megoldást. Külön hálás vagyok azért, hogy az ifjúsági órákon nagyon sokat beszélgettünk, lehettek kérdéseink, sőt nagyon kemény kérdéseink is, és volt elegendő idő ahhoz, hogy alapos válaszokat kaptunk.

Istennek hálás a szívem, hogy ilyen környezetben nőhettem fel az '50-es - '80-as éveket meghatározó szocialista Magyarországon. Gyszi bácsi és Margitka nagyon áldozatos és alázatos munkájának gyümölcseként minden évben voltak csendes-hetek külön a fiúknak, külön a lányoknak, ahol csodálatos természeti környezetben igazán elmélyedhettünk Isten Igéjének tanulmányozásában.

Az egyik ilyen fiúhéten 16 éves koromban rám talált az Úr Jézus szerepére és bűnbocsátó irgalma, melynek nem tudtam ellenállni, és a bűnbocsátást kegyelmét átélve a térdeimen zokogva, eldöntöttem egész életemre vonatkozóan, hogy az Úr Jézust fogom követni, az Ő útján akarok járni, az Ő akaratát akarom megismerni, és Neki akarok engedelmessé válni.

Az Úr komolyan vette a döntésem, és eddigi életem során nagyon sok, és sokszor igen nehéz próba terhe alatt vizsgálta a hitemet. A kemény próbák ellenére soha nem bántam meg, hogy nehéz volt a teher, mert mindig velem volt az Úr – noha ezt néhányszor a próbák alatt nem így éreztem, de utólag megláttam – és soha nem fordult meg a fejemben, hogy elhagyjam az Ő útját. A próbák után megtapasztalt áldások örömét a szülő asszony öröméhez - többször volt alkalmam illet közelről látni és tapasztalni - tudnám hasonlítani.

Miután valóban teljes erőmmel engedelmessé válni akartam Istennek, 16 éves korom óta minden reggel első dolgom a Biblia olvasás és az imádkozás. Életem nagy és kisebb kérdéseire is a csendességeimben kaptam meg a válaszokat. Az Úr mutatta meg melyik középiskolába járjak, Ő vezetett el a Főiskolára, utána pedig az Egyetemre két külön szakon. Ő adott tehetséget és lehetőséget a műszaki tanulmányaim mellett ma-

gas szintű zenei tanulmányok lefolytatására. Ő mutatta meg az első (és a többi) munkahelyemet. Ami pedig a legfontosabb, Ő adott nekem hűséges és szerető Társat, akivel 28 éve élhetünk boldog és Istentől áldott házasságban. Az Úrtól kaptunk kilenc egészséges és zeneileg tehetséges gyermeket, és most én is mondhatom Pál apostollal /Zsid.11:32 Károly ford./, hogy: „... mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék” még Isten többi áldásáról és jóságáról, amit eddig engedett magából megtapasztalni.

A számomra igen megtisztelő felkérés után azonnal nekiláttam a feladat tervezésének és végrehajtásának. Lelkes elnök testvérünk jóváhagyásával új koncepciót alakítottam ki, melyet már ebben a példányban is próbáltam megvalósítani (többkevesebb sikerrel, mindig vannak váratlan helyzetek).

Kitűzött célom, hogy gyülekezetünket a maga valóságában, hűségesen úgy mutassam be, hogy az minden korosztály számára szóljon, és élvezetes olvasmányt nyújtson. Próbálok a tervnek megfelelően rovatokat kialakítani, olyan, mindenki számára érdeklődésre számot tartó témákban, mint Intézményeink, Művészeti területek, A különböző korosztályok, Bibliakörök tevékenységének bemutatása. Legfontosabb rovat a Bizonyosságtétel(ek), valamint természetesen a sok Hirdetni való és egyéb informatív tájékoztatók.

Feltétlenül kérem ehhez a testvérek segítségét, cikkek írását és beküldését bekesseg@albaref.hu **címre.** Előre is tisztelettel kérem mindazok türelmét, és megértését, akiknek írását nem tudom azonnal megjelentetni.

Klucsik J. Péter

GYÜLEKEZETI SZILVESZTER

2011. december 31-én közösen búcsúzhattunk az óévtől a Széchenyi utcai Gyülekezeti Központban. Varga Tünde lp. és az Aktívifi szervezésének köszönhetően vidám, jó hangulatú és Istentől megáldott estén vehetett részt az a több mint ötven ember, aki ellátogatott a gyülekezeti szilveszterre.

Este 7 óra körül Ujvári Sándor Csaba lp. **ővi áhítatával kezdődött** a programok sora. Ézsaiás prófétával együtt mondhattuk mi is: „*Hálát adok neked, Uram*” /Ézs.12:1/. Ezt követően az emmausi tanítványok útját járhattuk végig lélekben a négy „asztal” áldásában.

„**Tapasztal**”: párokban megbeszéltük, miben várjuk Isten vezetését a közeljövőben, majd áldást kértünk egymás életére. „**Vigasztal**”: mindenki egy-egy madzagra annyi csomót kötött, ahány krízishelyzet volt az életében; ezeket csendes imádságban Isten elé vittük, majd kioldoztuk azokat a csomókat, amelyek már nem terhelik a lelkünket. „**Marasztal**”: hármass csoportokban beszélgettünk számunkra fontos dolgokról, amelyekért ezt követően közösen imádkoztunk. „**Magasztal**”: mindenki egy-egy papírlapon zsoldárt fogalmazott meg „Áldalak,

Uram, mert...” kezdettel. A lelki út során új embereket ismerhettünk meg, egymást támogathattuk imádsággal, és egyúttal saját életünk múltját, jelenét és jövőjét is átgondolhattuk, és az Úr kezébe tehattük.

A lelki programok után egy kis süteményezés, majd filmnézés következett. A „Bakancslista” című filmet néztük meg közösen, amelynek középpontjában két, halálos betegségben szenvedő férfi áll. A szívszorító és egyben felemelő pillanatokat tartogató filmet mindenkinek érdemes egyszer megnéznie.

A filmezést követően virslit, finom salátákat és süteményeket falatozhattunk, ezután pedig egy **vetélke-**

dőre került sor. Négy csoportot alkottunk, és a csapatokon belül közösen próbáltunk választ találni a szervezők által feltett kérdésekre. Olykor mulatságos feladatokat is kaptunk, például egy almát kellett meghámozni úgy, hogy a lehető leghosszabbra sikerüljön levágnunk a héját. Vagy csoportonként egy-egy embert kellett beöltöztetnünk újságpapír segítségével, minél ötletesebb „ruhadarabokat” és „kiegészítőket” gyártva belőle.

Éjfél volt, mire befejeződött a vidám vetélkedő. A **Himnusz el-éneklése** után pezsgős koccintással kívántunk egymásnak boldog új évet, **majd átvonulva a templomba úrvacsorai közösségben vehettünk részt.** Ezzel tulajdonképpen véget is ért a gyülekezeti szilveszter, és lassanként mindenki hazaindult, hogy nyugovóra térjen a szép estét követően.

Istennel és egymással közösségben zárhattuk tehát az óévet, és kezdhettük meg az újat. Köszönet ezért a szervezést vállaló Aktívifinek, és dicsőség Istennek, aki megáldotta ezt az alkalmat.

B.Ú.É.K., azaz **Bízd Újra Életed Krisztusra!**

Császár Boglárka

ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2012.

„... mindnyájan el fogunk változni.” /1Kor 15,51/

Az idei, 2012-es Ökumenikus imahét január 15-én vette kezdetét. Az első napon a Székesegyházban gyűltünk össze, ahol **Dr. Szemerei János**, a Nyugati Evangélikus Egyházkerület püspöke tartott igehirdetést a szolgáló Krisztus életünket átalakító erejéről. A püspök igehirdetésében kiemelte, hogy a látvány sok mindent eltakar: **Jézus istállóba született, szolgált bennünket pedig Ő, az Élet ura, a győztes Király.**

Fotó: Déber Gábor

Január 16-án, az imahét második napján a Baptista Imaházban fohászkodtunk együtt a keresztyénség egységéért. Az igehirdetést **Tóth Tamás**

római katolikus esperes plébános tartotta. Az esperes kifejtette: „A Jézus Krisztussal való személyes találkozásunk olyan emberré formál bennünket, aki – bármely felekezetben is éli meg hitét – Krisztus üzenetét közvetíti a világnak. **El kell fogadnunk egymást a sokszínűségben, és el kell fogadnunk, hogy ugyanazt a Jézust szolgáljuk, akinek segítsége nélkül nem tudunk semmit sem tenni.**”

Január 17-én a vízivárosi Jézus Szíve Templomban **Steinbach József** református püspök urunk tartott igehirdetést, amelyben összevettette az emberi szenvedést Isten Fiának szenvedésével. **Jézus Krisztus büntelen volt, értünk és helyettünk szenvedett.** Krisztust követve ezért emberi szenvedéseink értelmet nyernek, erőt kapunk hozzájuk, és Óáltala megtanulunk határtalan szeretettel fordulni a másik ember felé, elfeledkezve saját gondjainkról.

Január 18-án **Bencze András** evangélikus püspök-helyettes hirdette Isten igéjét a Budai Úti Református Templomban. Igehirdetésének középpontjában a következő állt: a gonoszt jóval győzzük le. Gitáros, énekes, szemléletes tanúságtételben elmondta: **egyedül a jó tudja megtörni a gyűlölet és az emberi bosszú végtelen láncolatát.**

Január 19-én ismét a Baptista

Imaházban gyűltünk össze. Az igehirdetést **Berze János** református lelkipásztorunk tartotta, aki kiemelte: a bizonytalanság, a tanácstalanság, az elkeseredettség és a félelem ellen Jézus a békét hozta el, amely minden jónak a foglalatja. **A világi békét megzavarhatják a körülmények, de Krisztus békéje a szívünkben lakik, a Szentlélek által.**

Január 20-án az Evangélikus egyházközségben tartott igehirdetést **Somogyi László** református lelkészi elnökünk. Beszédében rámutatott: vagy elvtelenek vagyunk, vagy nagyon kemények. Lényeges változásra, **állandó, élő kapcsolatra van szükségünk Istennel, hogy a hit által, Isten igéje által legyőzzük a világot.** „Mert minden, a mi Istentől született, meggyőzi e világot; és ez a győzelem, mely meggyőzi e világot, a mi hitünk.” /1.Jn.5:4/.

Január 21-én ismét az Evangélikus

Templomba vezetett az utunk, ahol **Spányi Antal római** katolikus megyés püspök igehirdetése hangzott el. Arról beszélt, hogy a Jó Pásztort kell követnünk, mert így lesz áldott az életünk. **Ha beengedjük Jézus Krisztust a családjainkba, akkor egy csodálatos világ tárul fel előttünk, az életünk megváltozik.**

Január 22-én, a Széchenyi Úti Református Templomban került sor a záró alkalomra, amelyen szintén **Spányi Antal** megyés püspök úr szolgált. Felhívta a figyelmünket arra, hogy **kövessük Krisztust, és maradjunk meg az Ő szeretetében.**

Köszönjük mindazoknak, akik eljöttek az alkalmakra, és velünk együtt imádkoztak a Krisztus-hívók egységéért! Istenünk békessége legyen velünk most és mindörökké!

Ujvári Sándor Csaba
lelkipásztor

A LEENDŐ ELSŐS TANÍTÓNÉNIK

(folytatás a 2. oldalról)

Szabóné Veres Hajnalka

8 év telt el azóta, hogy a református iskolában kezdtem tanítani. Az iskola már 10. születésnapját ünnepli, de számomra ma is kihívás és felelősség itt tanítani. Családias légkör, összetartó tantestület és támogató szülői munkaközösség alakult ki, ez nagy öröm számomra. Célom, hogy példát mutassak kitartásban, megbízhatóságban, hibáim felvállalásában és az őszinte bocsánatkérésben.

Szeretném kreativitásra, nemzeti öntudatra, rendszerességre nevelni a rám bízott diákokat. Jó lenne, ha a rend szeretete belülről fakadó igényüké válna. Fontosnak tartom, hogy gyermekeink – a jövő nemzedéke! - megtanulják egymást elfogadni, becsülni, szeretni, s meglássák saját és (ember)társaik életében a Krisztustól kapott talentumokat.

Életem egy fontos fordulópontján feladatot kaptam: „*Úgy fényljk a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket*” /Mt.5:16/ Következő tanévtől a matematika tantárgycsoportot fogom tanítani.

dr. Harangozó Ildikó

Amikor a Talentum Református Általános Iskola tanítója lehettem, azon gondolkodtam, megvan-e még az az elhivatottság, mint pályám ele-

jén? Ma is azt vallom pedagógusként, hogy a nevelés NÖVELET, ha az iskola a tudás fényét és a szeretet melegét sugározza a növendékekre. A pedagógus minden rezdülésének hitelesnek kell lennie, hogy igazodási pontot jelentsen diákjai számára. Így lehet „élő kövek” által hajlékot építeni, és a tanítványok talentumait megsokszorozni. Következő tanévtől a magyar tantárgycsoportot fogom tanítani.

„BALSORS AKIT RÉGEN TÉP, HOZZ REÁ VÍG ESZTENDŐT!”

Hazafelé utaztunk a munkából. Az a nyolc óra szokásosan telt...a számítógép előtt ülve nem túl fontos munkát végezve. Ilyenkor látom, hogy nem túl fontos...

Hirtelen ötlettől vezérelve mondtam barátnőmnek, hogy szálljunk le a villamosról a hídon, és sétáljunk egy megálló. A villamos szokatlanul keveset várakozott, és már nem nyitotta ki az ajtót. Egymásra néztünk, és nevtünk: hát, ennek így kellett lennie. Nem foglalkoztunk vele különösképpen, hogy miért. Tovább utaztunk a Nyugatiig. Már a lépcső tetején hallottunk valami dalt, aminek a szépsége azt a férfit is elragadta, aki a lépcsőn nem jutott fel túl gyorsan hátrafelé szemlélődve. A kíváncsiság minket is odavezérelt a felirathoz, melyen ez állt: „Én vagyok a feltámasztás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él.” A gyönyörű férfihang gazdája ázsiai volt, és magyarul dicsőítette az Urat. Mosolyunkat látva odanyújtott egy lapot, és egy kis idő elteltével közelebb lépett hozzánk, felhagyva az énekléssel. Ez a férfi azért jött el Koreából Magyarországra, hogy a magyar népért imádkozzon egy közösségben. Nem erőltette ránk az egyházát, örült neki, hogy mi a református egyetemi gyülekezetbe járunk. Rövid, de tartalmas beszélgetésünk véget ért, és azzal búcsúzott

el tőlünk, hogy imádkozzunk együtt Magyarorszáért..., hogy a magyar nép visszatérhessen az Úrhoz. Viszszament énekelni. Miközben a mozgólépcsőn lefelé haladtunk a metróhoz, én is visszafordultam a dal felé. Mint az a férfi a másik lépcsőn, aki talán ugyanígy érzett.

Szégyenkezve telt el az utam hazafelé. 1989-ben megszülettem Magyarországon. Azóta sok minden változott, bennem is, és a hazámban is. Sokszor elfelejti az ember, hogy milyen értékes egy nép, és a hozzá tartozó különlegességek. Igen, különlegességek. Mert minden nép különleges. Nem csak a magyar. De mi ezt kaptuk, és milyen nagy hálával tartozunk az Urunknak ezért. Gyönyörű tájra születtünk, érdekes hagyományokkal fűszerezve, hegyekkel, dombokkal, folyókkal, és mennyi magyar feltaláló tette hozzá ügyességét a világhoz...és még sorolhatnám. Ma pedig? Kivándorlunk, elfeledve mindezt. Csak halkan merjük kijelenteni, hogy az ország csődbe megy, és már nem szeretem. Hatalmas tévedés. Azt hiszed, hogy Istennek nincs annyi hatalma, hogy egy szavával fellendítheti a gazdaságot? Azt gondolod, hogy az árfolyamot Isten nem tudná megváltoztatni egy másodperc alatt? Sajnálom. Rossz úton jársz.

„De egy imától még nem fog előre

haladni az ország”- vágják rá sokan. Persze, hogy nem, ha azt úgy mondd Istennek, hogy te magad sem bízol benne. „De hogy hinnék abban, hogy ilyen helyzetben bármi is megváltozik?” Úgy, ahogy Isten megteremtette a földet, feltámasztotta a halottakat, megalkotta Magyarországot, téged, és szeretné megváltoztatni a gondolkodásodat is.

Tényleg egy koreai férfinak kell eljönnie ahhoz, hogy imádkozzon Magyarorszáért? Szégyen, hogy a magyar nép között feledésbe merül Királyunk gondviselése. „És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.” Isten egész egyszerűen kijelentette ezt nekünk. Nem azt mondta, hogy hitetlenül hagyjuk el azt a földet, ahol megszülettünk. Valakinek lehet, hogy ezt mondta. De úgy gondolom, küzdenünk kell azért, amit kaptunk, és nem eldobni és a szőnyeg alá söpörni az értékeket, amivel az Úr megajándékozott minket.

A Margit-hídon nem véletlenül zárta be az ajtót a villamos előttünk. Isten nem szeretné, ha kilépnénk. Tovább kell haladni! Mert „általad nyert szép hazát Bendegúznak vére.” Uram, engedd, hogy visszatérhessünk Hozzád!

Selmeczki Petra

„Minden gondotokat Őreá vessétek, mert Neki gondja van reátok.” /I.Pt.5:7/

Mit teszel a gondjaiddal? Van hová letenned, vagy engeded, hogy betemessenek? **Az alábbi történet segítségedre lehet:**

Egy nap a paraszt samara belesett a kútba. Az állat órákon át szánalmasan bőgött, miközben a paraszt megpróbált rájönni mit is tehetne. Végül úgy döntött, hogy az állat már öreg és a kutat úgyis ideje már betemetni, nem éri meg kihúzni az öreg samarat. Áthívta a szomszédait, hogy segítsenek. Mind egyik lapátot fogott és elkezdtek

földet lapátolni a kútba. A samár megértette mi történik és először rémisztően üvöltött. Aztán, mindenki csodálatára, megnyugodott. Pár lapáttal később a paraszt lenézett a kútba. Meglepetten látta, hogy minden lapátnyi föld után a samár valami csodálatosat csinál. Lerázza magáról a földet és egy lépéssel feljebb mászik. Hamarosan mindenki ámult, ahogy a samár átlépett a kút peremén és boldogan elsétált!

Az élet minden fajta szemetet és földet fog rád lapátolni. A kútból

kimászás trükkje, hogy lerázd magadról és tegyél egy lépést felfelé. Minden probléma csak egy lehetőség a továbblépésre. Bármilyen problémából van kiút, ha nem adod fel, nem állsz meg!

Rázd meg magad és lépj egyet feljebb. Azt tartja egy mondás, hogy ami nem öl meg, az erősít. Te is így tekints gondjaidra, nyomorúságaidra és bízd az Úrra mindegyiket. Ezek mind növekedést, érlelődést adhatnak számunkra!

Ismeretlen szerző

GONDOLJ ARRA, AMIRE ISTEN EMLÉKEZIK

"Emlékezem... gyermekkorod ragaszkodására, mátkaságod szeretetére..." /Jer.2:2/.

Mindig olyan kényszer nélkül kedves vagyok-e Istenhez, amilyen szoktam lenni, vagy azt várom, hogy Ő legyen kedves hozzám? Betöltenek-e azok a kicsi dolgok, amelyek megörvendeztetik Isten szívét, vagy azon jajgatok, hogy rosszul megy a dolgom? **Nem lehet öröm abban a lélekben, aki elfelejtette: mi tetszik Istennek.** Nagy dolog elgondolni, hogy Jézus Krisztusnak szüksége van rám? "Adj innom!" /Jn.4:7/. Mennyi kedvességet mutattam iránta az elmúlt héten? Neve jó hírét hirdette-e az életem?

Isten így szól népéhez: "Ti már nem szerettek engem, de én viszsza gondolok azokra az időkre, amikor még szerettetek." **"Emlékezem mátkaságod szeretetére!"** Betölt-e a Jézus Krisztus iránti túlaradó szeretet most is, mint kezdetben, amikor a magam útját is elhagytam, csak hogy bebizonyítsam neki odaadásomat? **Úgy talál-e rám ma Ő, a régi időkre emlékezve, amikor rajta kívül senki mással nem törődtem?** Így van-e most is, vagy csak bölcselekdem afelett, hogyan szeressük Őt? Szeretem-e Őt annyira, hogy már

nem számít, hova megyek? **Vagy csak a tekintélyemet féltém, amivel "tartoznak" nekem és azt méregetem, hogy mennyi szolgálatra kötelezhetnek?**

Ha arra gondolva, amire Isten emlékezik, felfedezem, hogy Ő már nem az nekem, aki egykor volt: akkor hadd hasson ez reám megszegyenítően és megalázóan, mert ez a szégyenkezés Isten szerint való szomorúsággá lesz, amely megbánhatatlan megtérést szerez.

Oswald Chambers
áhitatos könyvéből

SOMOGYI ISTVÁNNÉ, SZ.: LUKÁCS KORNÉLIA VISSZAEMLEKEZÉSE KEZDŐ ISKOLAÉVEIRE

1928-ban íratott be édesanyám a székesfehérvári Széchenyi utcai református elemi iskolába. Ezért én nagyon hálás vagyok édesanyámnak.

Annak ellenére, hogy a mi házuk 2,5 kilométerre volt az iskolától az Úrhidai úton, mégis boldog voltam, hogy oda járhattam, gyalog ... Csodálatos tanító nénim volt Majoros Blanka, aki bár szigorú, következetes, de szerető szívű tanító néni volt. Ő volt számomra a példakép. Mindig rendezett, nyugalmas személyiség volt. Megtanított mindenre, ami szükséges volt a későbbi iskoláimhoz. Az első két osztályt az udvarhoz közeli osztályteremben töltöttük. A harmadik osztályban az utcai olda-

lon lévő terembe jártunk. Ebben az évben egy nem példamutató tanító nénink volt, de kibírtuk. A negyedik osztályban ismét Blanka néni tanított végre bennünket és ő bocsátott útra a következő iskolára, ami nekem a Szatmári Irgalmas Rendiek Zárdája, polgári iskola volt. Itt szintén boldog éveket töltöttem el. A katolikus iskolában lehetőség volt arra, hogy külön vallásoktatás keretében megőrizsem reformátusságomat.

A Széchenyi utcai épületben korábban az Ének-zenei általános iskola működött, ennek is örültem, három unokám is oda járt és egyházi énekeket is énekeltek a kórusal, pl. a 121. zsoltárt.

Az igazi öröm az volt számomra, amikor egyházunk visszakapta az ősi iskolát. A neve is tetszik, hiszen a Biblia fontosnak tartja a talentumok fejlesztését. Egész életemet kitöltötte, hogy megismerhettem iskolámban az írás, olvasás és számolás örömét és a Biblia erőt adott a nehézségekben is.

Ézsaiás Igéi közül a 41. rész 10. verse erősített az Isten tenyerén élés biztonságában: „*Ne félj, mert én veled vagyok! Ne csüggedj, mert én vagyok Istened, megerősítelek sőt megsegítelek és igazságom jobbjával támogatlak*”.

Somogyi Istvánné, Nelli néni

EGY ÉRDEKES CSALÁD

Rendszeres templomba járóként általában feltűnik, ha megjelenik egy-egy új arc. Néha olyan arcok is feltűnnek, akik egyébként ritkán jutnak el a templomunkba. Egy fiatal család, 3 kisgyermekkel hosszabb idő után Szenteste jöttek nem „először” templomba, azután az Ünnepen is ott voltak.

Otthonukban beszélgettem velük. Kiderült, hogy az Apuka vállalkozó,

az Anyuka pedagógus, de jelenleg GYES-en van legkisebb gyermekükkel. Azért láthatjuk ritkán őket, mert a nagyszülők Miskolcon élnek, és a gyermekeket ott keresztelték meg, és gyakran haza látogatnak.

Egyszerű, hagyományos búbos kemencés házukban élnek, mely csak úgy ontotta a meleget. Más is fűti azonban őket, az Anyuka nagyon szeretne gyakrabban templomba jár-

ni, de azt is szeretné, ha a gyerekek is ott lehetnének velük a templomban, ahogyan régen is volt. Mesélte, hogy a gyerekek tátott szájjal hallgatták végig az Ünnepi Istentiszteletet. Elmondtam, hogy mi is 3-hetes kortól vittük a gyermekeinket és ott voltak a templomban velünk. Fogadjuk őket szeretettel, ha ismét eljönnek – ahogy mondták – nagy örömmel Igét hallgatni.

- szerk -

NÉHÁNY GONDOLAT BOCSKAI ISTVÁN RÓL, SZÜLETÉSE 455-IK ÉVFORDULÓJÁN

Kismarjai Bocskai István középbirtokos nemesi családból származik. Édesapja, bocskói Bocskai György I. Ferdinánd király híve volt. Sokáig úgy vélték, hogy Bocskai István Kismarján született (ő maga is „szülőföldjének” nevezte a települést), de kiderült, hogy a későbbi erdélyi és magyar fejedelem nem itt, hanem Kolozsvárott látta meg a napvilágot 1557. január 1-jén. Szülei az 1540-ben elhunyt Szapolyai János feleségének, Izabella királynénak a fogságában voltak itt.

Szabadulásuk után Bécsbe mentek, ahol az apát Ferdinánd a Magyar Kancellária titkárává nevezte ki, így Bocskai István az udvarban nevelkedett. 1564-ben Ferdinánd meghalt, utódja I. Miksa lett (a német-római császári trónon II. Miksa néven), aki ugyanúgy megbízott Bocskai Györgyben, mint Ferdinánd.

Bocskai István Bécsben és Prágában töltötte gyermekkorának nagy részét, Nádasdy Ferencsel együtt nevelkedett, táplálták egymásban a kálvinista szellemet.

Bocskai István 1576-ban hazatért Erdélybe, és nem ment vissza a Habsburgok udvarába. Itt maradását az is indokolta, hogy miután az erdélyi fejedelmet, Báthory Istvánt ekkor lengyel királlyá is megválasztották, ő bár nem mondott le Erdély trónjáról, de a fejedelemséget ezentúl Bocskai sógora, a vajdává kinevezett Báthory Kristóf kormányozta. (Báthory Kristóf felesége Bocskai nővére, Bocskai Erzsébet volt.)

1581-ben elhunyt Bocskai Erzsébet és Báthory Kristóf is, és kiskorú fiukat, a 9 éves Báthory Zsigmondot választották vajdává. A kiskorú uralgó nevelésére és a kormányzásra kinevezett „testamentumos uraknak” Bocskai is a tagja volt, Báthory István azonban 1583-ban mindannyiukat felmentette tisztségük alól. Bocskainak felajánlotta, hogy legyen az

ifjú Zsigmond belső komornyikja, ő azonban elutasította az ajánlatot.

Ugyanebben az évben Bocskai feleségül vette Varkocs Miklós özvegyét, az ifjú Hagymássy Katát. Az elkövetkező öt évet Bocskai birtokainak igazgatásával töltötte, távol a gyulafehérvári udvartól.

1586-ban meghalt Báthory István lengyel király, Zsigmondot pedig 1588-ban nagykorúvá nyilvánították. Az ifjú fejedelem – főleg Bocskai és Alfonso Carillo jezsuita atya biztatására – változtatott Erdély addigi politikáján: hátat fordított a töröknek, s feleségül vette Mária Krisztierna Habsburg hercegnőt, ezzel is megerősítve a törökellenes keresztyén táborhoz való csatlakozását.

Báthory lemondott, a fejedelemség területe csataterré vált és szinte teljesen elpusztult. Amikor 1602-ben Bocskai István tiltakozott Basta tábornok rémuralma ellen, a Habsburgok perbe fogták, Prágába internálták, és csak két év múlva engedték haza. A Habsburg uralomból kiábrándulva bihari birtokaira húzódott vissza. A török területre menekült bujdosók nevében Bethlen Gábor arra biztatta, hogy álljon egy Habsburg-ellenes felkelés élére, s ehhez a török szövetségét helyezte kilátásba. Levelezésük a kassai főkapitány, Belgiojoso kezébe került, aki már régóta leste az alkalmat, hogy lecsapjon Bocskai Istvánra, és birtokait elkobozza. A végső veszélyben Bocskai István megnyerte Németi Balázs és Lippai Balázs hajdú kapitányt, így a hajdúk élén 1604. október 14-ről október 15-ére virradó éjjel Álmosd és Bihardiószeg térségében döntő győzelmet aratott a császári sereg felett.

A hajdúk és a hozzájuk csatlakozó jobbágyok élén indította meg Bocskai az idegen uralom elleni szabadságharcot. Hamarosan csatlakozott hozzá az idegen zsoldosok garázdálkodása és az erőszakos ellenreformá-

ció miatt lázongó városi polgárság, köznemesség, sőt a főnemesség jelentős része is. 1605 végére Magyarországnak a töröktől el nem foglalt része és Erdély a fölkelők birtokában volt, miközben Bocskait 1605. április 17-én a szerencsi országgyűlés Magyarország és Erdély fejedelmévé választotta.

Rudolf végül tárgyalásokra kényszerült. Bocskai is békére hajlott, egyrészt azért, mert a szabadságharc eredményeit veszélyeztette a felkelők táborán belül a hajdúk és a nemesek egyre élesedő ellentéte, másrészt pedig azért, mert nem akarta magát a török karjába vetni, ami pedig elkerülhetetlen lett volna, ha szakít a Habsburgokkal. A Porta a segítség ürügyén további területeket akart magának foglalni. Az 1606 végén megkötött bécsi béke biztosította a magyar rendi jogokat és a vallásszabadságot, valamint a hét tiszai vármegyét (Szabolcs, Szatmár, Bereg, Borsod, Abaúj, Zemplén, Ugocsa) Bocskai élete tartamára Erdélyhez csatolta. Az ugyanebben az évben megkötött, Bocskai által közvetített zsitvatoroki béke a tizenöt éves török háborúnak is véget vetett.

A szabadságharc győzelmeinek kivívóit, a hajdúk zömét István kiemelte a földesúri fennhatóság alól, és közösségi kiváltságokkal, katonaszkolák kötelezettségével a hajdúvárosokban telepítette le saját birtokán, ahogy a székelységnek is biztosította korábbi kiváltságait.

Igazságszeretete, szabadságvágya nemcsak személyes indíttatású volt, hanem – neveltetése és fogékony elméje okán is – családjá, hazájá, pátriája Erdély felé irányult. A kor szellemi irányzata, a reformáció nem hagyta érintetlenül, családjá is református vallásban élt. Látva és tapasztalva az ellenreformáció tetteit, megerősítette a reformáció bástyáit, nemcsak politikai célokért harcolt ellenfeleivel

szemben, de a református-protestáns hit védelmében is. Nem az egyedül üdvözítő hitet hirdette, hanem az Isteni gondviselés, megtartás, isteni szeretet ezer formában megtapasztalható tényleges létét is bizonyította. A hajdúk, valamint más követői nemcsak a magyar szabadságért, hanem hitük szabadságáért is hadba szálltak, csatába mentek. Ezért is, mint a reformáció európai szintű harcosa és védelmezője kapott helyet a genfi reformáció-emlékművön. A szablys,

magyar-ruhás mokány alak a hit elszánt védelmezőjeként jelenti a világnak: Él a magyar, él a hite. Bocskai István a szabadságharcát a protestantizmus, jelesül a kálvinizmus érdekében is folytatta, nemcsak fizikai, hanem szellemi szabadságot is követelve Magyarországot polgárainak.

Az utódok nemcsak nevét őrizték meg Bocskai Istvánnak, hanem az ő öltözete alapján azt a zsinóros, paszományos ruhát, melyben oly igazán szép a magyar, „Bocskai-öl-

tözetnek”, Bocskai ruhának hívják. A díszmagyar alapja is a Bocskai. Jellegzetes hajdúföveg, mely a mai időben is él a református lelkészek hivatalos öltözetében, Bocskai-divatból származik, ez időből ered a református lelkészek palástja is.

Isten vezetése és kegyelme iránti hálával emlékezzünk Bocskai Istvánra, mint igaz, jó magyarra, igaz, jó reformátusra és példaadó ősrünk. Isten tartsa meg jó emlékeztünkben!
-i-e

Megemlékezés Batthyány Lajosról

Február 10-én volt 205 esztendeje, hogy megszületett Pozsonyban németújvári gróf Batthyány Lajos, politikus, államférfi, Magyarország első miniszterelnöke, akit alkotmányosan választottak tisztebe 1848 március 17-én. Gróf Teleki László szavaival emlékezzünk rá, adja Isten, hogy igaz legyen e pár szó. (Bár sokan nem akarják holmi utolsó magyarnak tartani magukat...)

„Egy nagy és szép ügy hősi vértanúja, aki lelkét visszaadta Istennek, de emléked örökké élni fog szíveinkben, emléked élni fog az utolsó magyar legutolsó lélegzetvételéig. „

-i-e

Megemlékezés a kommunista diktatúra áldozatairól

Február 25-én van egy emléknep, mely mellett nagyon sok ember elmegy gondolkodás, főhajtás nélkül, hiszen sokan nem is tudnak róla, vagy legyintenek. Pedig Áldozatokról van szó! 11 éve iktatták törvénybe, hogy a sokféle megemlékezés sorában a kommunista diktatúra áldozatairól is illő megemlékeznünk.

Nagyon sok család és sok személy hordoz gyógyíthatatlan sebeket, kitörölhetetlen emlékeket abból az időszakból. Itt nemcsak azokra kell gondolnunk, aki az életükkel fizettek, hanem arra a nagyon sok embertársunkra is akiket a diktatúra az anyagiak léte, ill. nemléte alapján fojtogatott, vagy éppen ölt meg lelkileg. Megszámlálhatatlan a lelki sérültek száma, akik nem tudnak meggyógyulni... mert nem ismerik Istent.

Isten iránti hálával emlékezzünk az Áldozatokra, akiknek volt bátorságuk áldozattá válni!

Pétervári Imre terjedelmes írása alapján: a szerk

Egy indián ellátogatott New Yorkba a barátjához. Sétálni indultak a Broadway-n. Nehezen viselte a járművek zaját, az utcákon özönlő tömegek moraját. Egyszer csak megtorpant, megragadta a barátja karját, és a fülébe súgta:

- Hallod te is, amit én hallok?

- Persze. Hallom az autók dudálását, a buszok dübörgését, a gyalogosok beszédfoszlányait.

- Nem, nem. Itt valahol egy tücsök ciripel.

- Lehetetlenség. Biztosan tévedsz, a belvárosban, sajnos, már régen nincsenek tücsökök. De ha ide is tévedt

Mire figyelsz?

volna egy, ebben a zajban úgyszem hallaná az ember – felelte türelmetlenül a városi ember.

- Az indián széthajtotta az egyik ház falára kúszó csenevész vadszóló leveleit - egy kis tücsök lapult mögöttük.

- Persze, nektek egyszerűen kifinomultabb a hallásotok – jegyezte meg józanul a barátja.

- Nem érted, miről van szó – volt a válasz. Adj egy 50 centes érmét!

- Amikor megkapta, a földre ejtette a pénzt. A körülöttük tolongó járóke-lők közül többen megtorpantak, még

azok is, akik néhány lépéssel arrébb voltak már, és kíváncsian keresték szemükkel a járdán az érmét.

- Érted már? – kérdezte az indián a barátját.

- Ennek a pénzdarabnak a csörrenése sem hangosabb, mint a tücsök ciripelése. A fehér emberek füle ezt mégis meghallotta. **Tudod, az ember mindig azt hallja meg, amire megtanult figyelni.**

Neked hol a kincsed? Mit hallasz meg a leghamarabb? Mire hegyezed a füled igazán? Vigyázz a szívedre!

Ismeretlen szerző

LELKI- GONDOZÓI SAROK

Az élet: feladat

Immár öt éve, hogy 2007-ben Ravasz László születésének 125. évfordulója alkalmából több emlék konferenciát tartottak ország-szerte egyházunkban, és könyv is megjelent válogatott prédikációiból. Ravasz minden csatornát megragadott, hogy Krisztus üzenete közérthető formában jusson el mindenkihez. Így kortársai közül sokan, mint rádiós igehirdetőt ismerték a híres püspököt. Jónás könyvéről szó-

ló tanításában egy nagyon fontos gondolat megragadott, ami azóta is vigaszt és reményt ad kilátástalan helyzetekben. Fogadd el az életet! Hiszen Isten nemcsak az életet adta, annak minden örömeivel és nehezségével együtt, hanem az élettel együtt önmagát is adta segítségül Krisztusban. Ezért fogadd el az életet, de ne csak úgy beletörődve, hanem Isten kezéből: „Jónás próféta könyvét legalább két és fél ezer évvel ezelőtt írták, s látjátok, milyen modern könyv? Az van benne megírva, hogy az élet: feladat; a legnagyobb lecke, amit maga az Isten ad fel nekünk. Mi aztán különbözőképpen viselkedünk e feladattal. Vannak, akik menekülni akarnak; vannak, akik futnak utána; s vannak – ó, vajha

mi lennének azok! – akik elfogadják és megoldják! ... Jónás menekül az élet elől. Így vagyunk mi is. Az élet ránk zuhan, mint egy sorscsapás. Különösen azokra, akiknek az jutott osztályrészül, hogy ún. történelmi időkben éljenek. ... Ez az Isten adja a feladatot, s ráadásul Magát, mint segedelmet. ... Ezért (Krisztusért) tudja üzeni neked, nekem, mindenkinek itt a templomban, otthon a gyenge töklevel hervadó biztonságában, messze idegenben, ismeretlen pásztortüzek mellett, a sír száján és a távoli világégés rőt fényében: „Elég neked, az én kegyelmem.” („Te csak hang vagy ...” Az élet: feladat, Bp-Pócsmegyer, 2007., 48kk)

Berze János lelkipásztor

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ A SZÉKESFEHÉRVÁRI REND-EN!

„Ti vagytok a föld sója!” /Mt.5:13/

Azt már mindenki tudja, hogy 2012-ben REND lesz Székesfehérváron június 29. és július 1. között a Bregyó Sportcentrum területén (Bregyó köz 1.). Azt azonban kevesen tudják, hogy ifjúsági találkozó is lesz e neves fesztivál keretében. **A Trendifi találkozó a dunántúli református egyházi napok hivatalos ifjúsági rendezvénye. A REND helyszínén szervezett**

programokkal várunk minden érdeklődő fiatal!

Ez egy 3 napos ifi hétvége sok programmal és sátorozási lehetőséggel! Nagy örömmel és várakozással kérjük a segítségedet, hogy mint résztvevő, vagy önkéntes segítő támogasd ezt az új kezdeményezést! Trendi programok fiataloknak: keresztyén könnyűzenei koncertek,

dicsőítés, találkozási pontok, teaházak, beszélgetések, lelki feltöltődés, csapatépítés, "sport ezerrel" (gördeszka pálya, íjászat), kézműves-ség, táncház, imasátor, ingyen sátorozási lehe-

tőség!

Tiniknek, ifiknek és 20-on túliaknak! Egyedül és csapatban! Ifiben, baráti körben vagy csak úgy! Legyél te is trendifi! Várunk Székesfehérváron 2012-ben a REND-en!

További információ: www.rend.hu

Berze János lelkipásztor

Angol és Biblia tábor idén nyáron is!

Idén is megtartjuk nyári napközis gyermektáborunkat 2011. július 16. és július 20. között, hétfőtől-péntekig 7-13 éves korosztálynak. Angol nyelvterületről érkező önkéntes keresztyén tanárok, és diákok szolgálnak a hét folyamán, akiket **a Szentírás Szövetség, mint nemzetközi ifjúsági misszió közvetít hozzánk.**

Református iskolánk nyári felújítása miatt idén várhatóan új helyszínre várjuk a gyermekeket, a közeli Munkácsy Mihály Általános Iskolába (Munkácsy M. u. 10.), ami öt percre van a Gyülekezeti Központtól. Pontos információk majd a plakátokon, és gyülekezetünk honlapján lesznek olvashatóak! (www.albaref.hu) Évről-évre nagy lépéseket tettünk, hogy ez a tábor hagyománnyá váljon közösségünkben! Hogy **miért van szükség egy ilyen táborra?**

Sokféle célt lehetne megnevezni!

Először is azért, mert **egy családbarát gyülekezetben kell,**

hogy legyen gyermektábor. Fontos, hogy gyermekeink értelmesen töltsék el a nyarat, legyen egy hely, ahol csak jól tanulhatnak. Segítenünk kell őket, hogy a már-már társadalmi elvárásaként

jelentkező idegen nyelvtudást, játékos formában, anyanyelvű tanárok segítségével gyakorolják. Legnagyobb felelősségünk azonban az, hogy meg-

ismerjék a Bibliát, és az egy Istent, a mi drága Megváltónk Jézus Krisztus által!

Jelentkezés: a református lelkési hi-

vatalban, iskolánkban az osztályfőnököknél, E-mailben: hivatal@albaref.hu; vagy telefonon: +36-30-676-3570

Berze János lelkipásztor

Budai úti hírek

„Míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.”

/Gal.6:10/

2011. augusztus 28-tól az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv üzeneteiből szólnak az igehirdetések a rendes vasárnapokon!

A Széchenyi úti templom belső felújítási munkálatai miatt várhatóan 2012. 04. 15-én Vasárnaptól június második feléig a Budai úti templomban közös istentiszteleteket tartunk, így az úrvacsora havi rendes vasárnapjai a Széchenyi úti rend szerint, minden hónap utolsó vasárnapján lesznek megtartva az első naptári félévben.

ESEMÉNYNAPTÁR HÚSVÉTIG

2012. 02. 11.	Házaspári Csendesnap: „Béküljünk ki! De hogyan?” címmel; Előadó: Fűtő Róbert (ebéd, filmnézés, gyermekmegőrzés)	10-16 óra	Gyülekezeti Központ
2012. 02. 19.	Családi Istentisztelet: a Talentum iskola 3. osztályosainak szolgálata, szeretetvendégség	10 óra	Budai út
2012. 02. 22.	Bibliakör: Hegyi Beszéd	17 óra	Budai út
2012. 02. 25.	MERIT: Mezőföldi Ref. Ifjúsági Teaház – Iránytű Ifjúsági Istentisztelet	17 óra	Gyülekezeti Központ
2012. 02. 26.	Böjti úrvacsorás istentisztelet	10 óra	Budai út
2012. 02. 29.	Bibliakör: Hegyi Beszéd	17 óra	Budai út
2012. 03. 04.	Istentisztelet: (szeretetszolgálati téma: éléskamra, adakozás)	10 óra	Budai út
2012. 03. 04.	Szórvány – istentisztelet	14 óra	Börgönd - Kápolna
2012. 03. 07.	Bibliakör: Hegyi Beszéd	17 óra	Budai út
2012. 03. 11.	Istentisztelet egyházmegyei vizitáció: Iván Géza enyingi lelkész szolgálata, missziói beszámoló, szeretetvendégség	10 óra	Budai út
2012. 03. 14.	Bibliakör: Hegyi Beszéd	17 óra	Budai út
2012. 03. 18.	Istentisztelet	10 óra	Budai út
2012. 03. 21.	Bibliakör: Hegyi Beszéd	17 óra	Budai út
2012. 03. 25.	Úrvacsorás istentisztelet (nyári időszámítás!)	10 óra	Budai út
2012. 03. 28.	Bibliakör: Hegyi Beszéd	18 óra	Budai út
2012. 03. 31.	Húsvéti családi kézműves és sport nap	9,30 óra	Budai út
2012. 04. 01.	Budai úti Zenés Esték - Virágvasárnapi koncert: vendégünk a honvédségi fúvós zenekar, prédikál: Főtiszteletű Jákob János tábori püspök	16 óra	Budai út

Szeretnénk megköszönni, hogy lehetőséget kapunk arra, hogy a Békekesség újságban beszámolhassunk

munkánkról, abban bizonyágtételeket jelentessünk meg. E mostani számban a hétfőnként, 17 és 19 óra között zajló alkalmainkról számolunk be.

Közös énekléssel kezdjük az alkalmat. Nagy János testvérünk az énekvezetőnk. A kékkereszt csoport bibliájára olyan testvérek is járnak, akiknek nem volt problémájuk az alkohollal, de segítőként ott vannak az alkalmainkon. Az éneklés után az esetleges hirdetni valókat mondja el Szakall Gyula csoportvezető, majd én, mint lelkipásztor, spirituális segítő, felolvasom és magyarázom az Igét. Legutóbb: a gadarai megszállott története volt az igénk, a /Mk.5:1–20/ alapján.

Vázlatosan a következők hangzotak el: Egy ember, akivel senki sem tudott kezdeni semmit. Teljesen elmagányosodott, jó volt neki lakhelyül a sírboltok egyike. Nem tudták szocializálni. Ráadásul ön és közveszélyes is volt: senki sem tudta megfékezni, éjjel nappal mindig a sírokban és a hegyek között tartózkodott, kiáltozott és kővel vagdosta magát.

Alkalmazásként gondolhatunk egy pillanatra napjaink hajléktalanjaira. Akik az utcára kerültek különféle okok miatt, sokszor nem is hajlandók fűtött helyiségbe menni. Mintha lenne a gadarai megszállott és napjaink hajléktalanai között valami hasonlóság! Hangsúlyozom: mintha!

Mi jellemző a gadaraira? Egyrészt vonzódik Jézushoz, mert a benne lakó tisztátalan lelkek felismerik Jézusban a magasságos Isten Fiát, ugyanakkor taszítja is el magától Jézust azért, mert a benne lakó tisztátalan lelkek menekülnének Jézus elől. /Mk.5:7-8/ Vonzódás és menekülés: vonzódás, mert ismeri a hatalmát, menekülés, mert tudja, hogy parancsol neki. Mondja is neki Jézus:

Beszámoló a székesfehérvári kékkereszt csoport munkájáról

„*menj ki tisztátalan lélek ebből az emberből!*” Erre a parancsra jön ez a reakció: mi közöm hozzád? Az Istenre kényszerítelek, ne gyötörj engem. Azt gondolja: Istenre kényszerítheti Jézust, hogy ne gyötörtje őt! Jézus azonban nem hagyja magát lerázni. Megkérdezi: mi a neved? Légió a neved, mert sokan vagyunk. Egy római légió hatezer katonából állt. Nagyon sok tisztátalan lélek lakott ebben az emberben. Nem tudjuk, hogyan mentek bele. Azt mondja a szakirodalom: egy-egy öngyilkossági kísérlet elég ahhoz, hogy a tisztátalan lélek helyet találjon az ember életében. A tisztátalan lélek mindenesetre helyet keres magának. Kérték azt is, hogy ne űzze el őket arról a vidékről. Jézus megengedi, hogy a disznókba menjenek. Ennek következtében a nyáj, mintegy kétezer állat, a meredekről a tengerbe rohant, és belefulladt a vízbe. Jézusnak van hatalma kiűzni a tisztátalan lelket az emberből.

Értesülnek a disznó nyáj tulajdonosai a történetekről. Megjelennek az események színhelyén. És akkor nem annak örülnek, hogy egy ember, egy veszélyes ember meggyógyult: hiszen látták, hogy felöltözve ül, és eszénél van. Nem, nem ennek örülnek, hanem a veszteséget sajnálják, ami érte őket. Az a kétezer állat, ami a tengerbe rohant, az a nagy veszteség. Nagyon sok esetben a kocsmáros is veszteségnek érzi azt, ha valaki megszabadul az alkoholtól: mert többé nem neki hordja a pénzét. Ezért kérték Jézust, hogy távozzék el határukból. És ő eltávozik.

Még egy érdekes mozzanat: az előbb még megszállott, de már meggyógyult ember kéri Jézust, hogy mellette maradjon. Ő azonban nem engedte meg neki, hanem így szól hozzá: Menj haza a tiedhez, és vidd hírül nekik, milyen nagy dol-

got tett az Úr veled, és hogyan könyörült meg rajtad. Az pedig elment és hirdetni kezdte, hogy milyen

nagy jót tett vele Jézus, amin aztán mindenki csodálkozott. Feladatunk van: hirdetni: milyen nagy jót tett velünk Jézus: Ámen.

Az igeszolgálat és imádság után kics csoportban beszéljük meg a halottakat. Ez a csoportbeszélgetés aztán átmehet egyéni probléma megbeszélésébe is.

Általában a Fehérvári Csoporttal azok kerülnek kapcsolatba, akik valamilyen módon elmennek Dömösre, ahol a Református Egyház Iszákosmentő Missziója tevékenykedik. Az Ige hatására ott történik a szabadulás. Aki azt mondja magáról, hogy szabadult, annak tanácsolják az ott szolgáló lelkipásztorok, hogy vegyék fel a kapcsolatot csoportunkkal. Mi csak egy csoport vagyunk az országban, több ilyen is van. Azután vannak, akik felveszik a kapcsolatot, és meg is maradnak a Csoportunkban. Sajnos vannak visszaesések is, mert a Kísértő nem akarja, hogy az emberek üdvözüljenek. Így minden eszközt felhasznál arra, hogy legyenek visszaesők. Róluk sem mondunk le. A visszaesők részére is van lehetőség újra elmenni Dömösre. Hitmélyítő alkalmakon is részt vehetnek. Tapasztaltunk az, hogy akkor eredményes a missziói munka, amikor a család egésze munkálkodik a szabadulásra. Ez azt jelenti, hogy a nem alkoholfüggő fél is részt vesz a gyógyító héten. Sok esetben a nem függők is rájönnek: hogy egyéb bűnökkel nekik is van gondjuk. Így a szabadulás örömét együtt éli át a házaspár. Mint minden missziói ág, ez a misszió sem könnyű dolog. Mégis az Úrnál van szabadulás. Ezért biztatjuk a Testvéreket: imádkozzanak értük, akiknek szabadulásra van szüksége, az jöjjön közénk, keresse az Urat.

Péntek László ny. esperes

Nyugdíjas lelkészközösségünk

Akit az Úr szolgálatára elhívott, életünket igazgató-gondviselő kegyelme az erre való lelki-szellemi felkészülést lehetővé tette, ebből a szolgálatból valójában nem lehet nyugdíjba vonulni. Együtt zengjük a 92. Zsoltár 13-16. verseivel, hogy az „*igaz plánták ők az Úr házában és még öreg korban is gyümölcsöznek és zöldellők lesznek*”. Ennek ellenére e világi-társadalmi értelem, életkorunk következtében, az egyházi törvényben meghatározott aktív életév elérésekor vár ránk a nyugdíjas státusz, amit alig hiszünk el, s aminek elfogadása, feldolgozása évekig eltart. Ezért fogadjuk és keressük a szolgálatok lehetőségét, a közösség gyakorlását azokkal, akikkel egy csapatban dolgoztunk, küzdöttünk, sokszor szenvedtünk, és az anyaszentegyházban a „munka terhét hordoztuk, mint Jézus Krisztus jó vitézei”.

A Magyar Református Egyházban 1933-ig a lelkipásztori szolgálat a megválasztott, beiktatott gyülekezeti lelkészek és intézeti lelkészek esetében meghatározatlan ideig tartott. A szolgálati idő vége az illető egészségi állapotától, munkabírásától függött. Az ezt követő új egyházi törvény 75 évben határozta meg a nyugdíjba menetel kötelező időpontját. Előtte is kérhette bárki nyugdíjazását, ha beteg lett. A legújabb egyházi törvény 2005-től ezt a korhatárt 70 évre vitte vissza, hogy a képesítést szerzett lelkészek, hitoktatók közül mind többen kerülhessenek gyülekezeti szolgálatba.

Egyházunkban jelenleg kb. 300 nyugdíjas lelkész van, ezen kívül a Lelkeszi és Egyházi Nyugdíjintézetünk más egyházi dolgozókat diakóniai, oktatási, adminisztratív munka

stb. magába foglal.

A székesfehérvári és a körzetéhez tartozó nyugdíjas lelkipásztorok elhatároztuk közös akarattal, hogy a szolgatársi, testvéri közösség gyakorlására minden hónap első szerdáján összejövünk a Gyülekezeti Központban, amely alkalmon a már elhunyt lelkésztársaink özvegyei, testvérei, esetenként gyermekei is részt vesznek. Ebből a seregből az induláskor 25 személyt írtunk össze és hívtunk meg élő szóban, levélben és telefonon. Közülük már sajnos néhány szolgatársunkat az Úr hazahívott. Ketten távolabb költöztek, és vannak, akik egyéb ok miatt (nyugdíjas munka, mozgáskorlátozottság, némelyeknél közöny), nem vesznek részt alkalmainkon. Jelenleg átlagosan 15-17 között vagyunk együtt, ahol névsor szerinti beosztásban végezzük az igeszolgálatot, amit részletesen megbeszélünk, együtt imádkozunk, elmondjuk a mögöttünk lévő hónap eseményeit, amelyekben Urunk áldását, segítségét tapasztaltuk, megosztjuk egymással családi örömeinket, bánatainkat, egészségünk állapotát, és a hónap időszakában lehetőség szerint tartjuk egymással a kapcsolatot kölcsönös látogatásokkal, telefonálással. Köszöntjük a névnapot, születésnapot elért szolgatársainkat, néhány testvérünk fényképeket készítenek alkalmainkról, elsősorban a köszöntöttekről és ezeket kedves emlékként adjuk egymásnak. Foglalkozunk értékes könyvek, versek ismertetésével és alkalmaink szerény szeretetvendégséggel zárulnak, amit szintén önkéntes vállalás alapján osztunk be egy ezt számon tartó lelkészözvegy testvérünk bevonásával.

Mivel közösségünk aktív szolgálata a

„Múlik a múltunk, jelenünk, sietve múlik a jövőnk is, amit Isten hatalma őriz, csak az marad meg egyedül.”

XX. sz. közepére és második felére esett, gyakran foglalkozunk ennek a korszaknak a küzdelmeivel, a szolgálataink elé tornyosuló politikai,- társadalmi akadályokkal, azok leküzdésével, amelyekben Isten szabadító csodáit, gondviselő jóságát tapasztalhattuk meg. Csodákat éltünk át, de „mindenre volt erőnk a Krisztusban, aki minket megerősített”. Közösségünkben a lelkipásztor testvérek többsége felkérésre jelenleg is végez igehirdetői, és egyéb pásztori,- diakóniai szolgálatot. Ezekre az aktív szolgálatban lévő lelkészek kérnek fel bennünket, vagy mi magunk kérünk lehetőséget szolgálatra (esketés, temetés, keresztelés) alkalomadtán.

Mindannyian tudjuk, hogy a tanulás alól az idős kor sem mentesít. Igyekszünk tájékozottak lenni. Többen a Gyülekezeti Nyugdíjas Klubban is jelen vagyunk. A gyülekezeteink alkalmain részt veszünk, beépülünk annak közösségébe. Közösségünk lelkésztagejai 70-92 év közötti korosztályhoz tartozik. Ezért is szükség van a testvéri barátság gyakorlására, hogy az özvegyek, egyedül élők se magányosodjanak el, hanem gyakorolják magukat a kegyességben, a szolgálatban. Köszönjük Urunknak, hogy lehetetnyi életünket csodatévő kezébe tehetjük újra és újra, ebben az előttünk lévő 2012. évben is. Áldassék az Ő szent neve szolgálatunk lehetőségeiért, amit az Ő dicsőségére igyekeztünk és igyekszünk mindvégig végezni, amíg tart számunkra kegyelme ideje.

Tóth Sándor ny. lelkipásztor

„Az igaz virágzik, mint a pálmafa, növekedik, mint a cédrus a Libanonon. Plánták ők az Úrnak házában; a mi Istenünknek tornácaiban virágzanak. Még vén korban is gyümölcsöznek; kövérek és zöldellők lesznek: Hogy hirdessék, hogy Igazságos az Úr, az én köszölkém, és hogy nincsen hamisság benne!” /Zsolt. 92:13-16 Károly ford./

ERŐSÖDIK A REFORMÁTUS NYUGDÍJAS KLUB

Lassan 3 éve, hogy Nagy Laci bácsi kitartó szervező munkája mellett megalakult a Református Nyugdíjas Klub. Először 36 taggal és néhány érdeklődővel indultunk. Isten áldásával olyan csoport jött létre, akiket a hit a szeretet és egyházhoz való ragaszkodás köt össze. Az első két évben nem voltak látványos külső programjaink. Amit sikerült megszervezni: Kirándulás Alcsútra, Csók István kiállítás, és néhány ingyenes főpróba megtekintése a színházban. Az igazi célunk az volt, hogy szívben, lélekben egymáshoz közelebb kerüljünk, és jobban megismerjük egymást.

Ezt szolgálta Tóth Sándor Nagytiszteletű úr összejöveteleket nyitó imája és rövid Biblia ismertetője. Nagyon

színvonalas prédikációkat hallottunk és bizonyára hallgathatunk a következő összejöveteleken is. Ez a kezdő ima és a hozzá kapcsolódó zsoltár éneklés nagymértékben emeli egy-egy összejövetel színvonalát.

A nyugdíjas klub tagjai szinte minden rendezvényen képviseltetik magukat az egyházközségben. Az összetartozás és a kialakult szeretetteljes légkör, ahogy örülünk egymásnak és sajnáljuk a hiányzókat, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak részt venni az összejövetelen vonzó hatással van a többi testvérré is. Így 2012-re 51 főre gyarapodott a létszámunk. Közben változás is történt, Nagy János gondnok testvérünk lett a csoportunk vezetője.

Nagy János sok új színt hozott a

nyugdíjas Klub életébe, de alapelvünk a hit, szeretet és összetartozás erősítése változatlan maradt.

Programunkba új változatos tervek is belekerültek:

- A klub kis énekkarának és szavaloínak részvétele a „Kortárs Ki-Mit-Tud vetélkedőn”.

- Budapesti kirándulás az Országházba és az Operába.

- Erdei séta szabadterti bográcsozással.

Természetesen **minden hónap első péntekén a klubfoglalkozásokat megtartjuk**, a fenti programok más napokra fognak esni. Reméljük, hogy a sikeres programokról majd beszámolhatunk a Békekesség újságban.

Déber Béláné

„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc, vagy pengő cimbalom. ... A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát ...” /I.Kor.13:1,4-5/

DIAKÓNIA A BUDAI ÚTON

Az egyház társadalom felé ki-nyújtott karja a szeretetszolgálat, vagyis a diakónia. Ezt belülről kifele haladva kell tennie: *„Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” /Gal.6:10/.*

Elsőbbséget élveznek a gyülekezethez közel álló családok, betegek, idősek és szükségben lévők meglátogatása és segítése. Rajtuk keresztül jutunk el azon "kívülálló" embertársainkhoz, akik nehéz helyzetben vannak, de elfogadják a gyülekezet segítségét.

Betegeinket, kérésre meglátogatjuk. A szolgálatot a lelkipásztor és egyháztagok is végzik (látogatások, beszélgetések, anyagi segítségnyújtás).

Célunk továbbra is egy beteglátogatási jelzőrendszer kiépítése a Bojtár szolgálattal együttműködve. Rászorulóik részére éléskamra kialakítását tervezzük tartós élelmiszer-gyűjtés céljából, melynek előkészítése, feltöltése folyamatban van.

Diakóniai felelősünk, Besszerné Halmi Györgyi, irányításával a gyülekezettrészi munkákat kell megoldanunk. Szeretnénk a gyülekezettrészen belül már jól működő szolgálatunkat tovább fejleszteni.

Célunk az is, hogy egyre több gyülekezeti közös, és gyülekezeten kívüli feladatot is elvállaljunk, és Isten dicsőségére el is végezzük.

Síró Imre gondnok

Schrenk Éva:

Gazdagság

Az a gazdag,
kinek nincs sok kívánsága,
aki beéri azzal,
ami megadatott számára.

Az a gazdag,
aki tud elfogadni,
és aki a kevésből is
képes sokat adni.

Az a gazdag,
kinek a lelkében kincsek,
és akit nem kötöznek
semmilyen bilincsek.

„Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálnak engem, akik keresnek. Gazdagság és megbecsülés van nálam, maradandó vagyon és igazság.” /Péld.8:17-18/

Megjelent Fűtő Róbert új könyve! A könyv házasságok és házassalándóknak nyújt segítséget abban, hogy egy-egy konfliktus után hogyan lehet helyreállítani a kapcsolatot. (forrás: www.kiakonyvek.hu)

„Fűtő Róbert könyve szinte egyedülálló hazánkban a házasságról szóló bibliai szemléletű irodalom kínálatában. A Szerző evangéliumi teológiai szemlélete és gazdag lelkigondozói tapasztalata "házasságra lép" ebben a könyvben, amelyet jó szívvel ajánlunk mindazoknak, akik az Úrban békeségetelve törekszenek egymással is minden alkalommal megbékélni.” (Dr. Pálhegyi Ferenc)

Fűtő Róbert, Magyarországon élő (magyar származású) amerikai miszcionárius és presbiteriánus lelkész, akit legtöbben, mint a Budapesti Ke-

KÖNYV-AJÁNLÓ

resztyén Filmklub vezetőjét ismerik. De írásai rendszeresen olvashatók a Biblia és Család - A Bibliai Házassággondozó Szolgálat - magazinban. Témája a házassággondozás, a házastársi kapcsolatok gyógyulása... "Ugyan miben lehet még más ez az új könyv?" - szokták elsősre kérdezni! A könyv kiváló bevezetés a párkapcsolatok teológiájába és pszichológiájába. A szerző evangéliumi teológiai szemlélete és gazdag lelkigondozói tapasztalata sok házasság gyógyulásában, épülésében lehet majd jó eszköz, mert a konfliktusok kezeléséről és elkerüléséről

is ugyanolyan bátran beszél, mint a személyes jó példákról. (forrás: www.goodnews.hu)

Berze János lelképásztor

KÖNYV-AJÁNLÓ

Valóban jó-e minden, amit jóként kínálnak? Micsoda az agykontroll és micsoda az ún. „magasabb intelligencia”? Mit kínál a jóga a valóságban? Van-e köze egymáshoz a jógának és az autogén tréningnek? Mi a hatásmechanizmusa az akupunktúrának és a talpmasszázsoknak? Milyen „erőket” közvetítenek a kézzrátételes kezelésekre? Mi a titkuk a Fülöp szigeteki gyógyítóknak?

Dr. Erdélyi Judit belgyógyász, tüdőgyógyász és kardiológus szakorvos

az Országos Korányi Intézet kardiológiai ambulanciájának vezetője. A „természetgyógyászat” bibliai alapú kritikájával, az egészség, betegség, halál kérdéseivel foglalkozik. Az Isten szava a Biblia elég és biztos támpontot ad, hogy tájékozódhassunk. Az Isten Igéje abszolút iránytű. A szerző a Bibliának hitelt adó keresztyén és a természettudományos orvos véleményét tolmácsolja.

Könyvei kaphatók az iratterjesztésben:

- Természetgyógyászat az ige mérlegén
- Ajtónyitás: vajon kinek?
- Gyógyulás bármi áron?
- Függőségek kihívásai – kémiai és szellemi kábítószer

Hogyan tájékozódhatunk korunk növekvő zűrzavarában?

Iratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást	- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- biblia témájú könyveket	- evangéliumi naptárakat
- hitépítő kiadványokat	- kazettákat és CD-t
- traktátusokat	vásárolhat minden kedves érdeklődő.

„TI VAGYTOK A FÖLD SÓJA.” /Máté 5:13/ „Egy fesztivál, ahol életed új ízekre talál!”

Egyházkerületünk vezetősége úgy döntött, hogy az ötödik **REND fesztivál**-t (Református Egyházi Napok Dunántúl) Székesfehérváron rendezzi meg. Megtiszteltetés, kihívás és nagy felelősség gyülekezetünk számára, hogy ez a várhatóan 8-10 ezer embert megmozgató rendezvény a városunkban kerül lebonyolításra. Imádságos szívvel készülünk rá, s figyeljük a hirdetéseket, ahol hamarosan felhívásokat hallunk arról, ki milyen szolgálatot vállalhat fel a REND minél „rendesebb” lebonyolítása érdekében. Vállaljunk is fel minél több munkát, hiszen ennek a református találkozóknak nyíltan is kimondott céljai között szerepel a városmisszió elősegítése, ami – Isten kegyelméből – leginkább éppen a mi gyülekezetünkbe irányíthat megszólított, új érdeklődőket, eddig számunk-

ra ismeretlen reformátusokat, illetve - eddig sehova sem tartozó - Istent keresőket.

Nem „csendes-hétvégére” készülünk, s a program összeállításával kapcsolatban is egyházkerületünk vezetősége mondja ki a végső szót, mégis a miénk ez a REND, amely egy különleges alkalmat teremt Székesfehérvár megszólítására. Adjunk hát ezért a lehetőségért és tegyünk meg minden tőlünk telhetőt a legáltdobb lebonyolítása érdekében!

A fesztivál honlapján hamarosan megjelennek a programok (www.rend.hu), amelyek között egy számunkra igen fontos és kedves zárókoncerten a Széchenyi úti templom teljes felújításáért szeretnénk hála adni. Igehirdetőnk lesz Steinbach József püspök úr, előadóink pedig a gyülekezetünkben induló és immár

nemzetközi hírnévű lett Szabó András orgonaművész testvérünk.

A teljes program-arszenál június 29-én délutántól július 1-én délutánig lesz megtekinthető, néhány kivételtől eltekintve a Bregyó közti Sportcentrumban, illetve a Vörösmarty Iskolában. A regisztrációnál a beléptető pontokon, a kétkezi segítségnél, VIP vendégek fogadásánál és kísérésénél, a résztvevők irányításánál és tájékoztatásánál, a helyszínek előkészítésénél és majd az utómunkálatoknál mindenképpen számít a szervezőbizottság a székesfehérvári gyülekezet konkrét segítségére. Készüljünk a fehérvári REND-re, s feltétlenül tegyük szabaddá magunkat **június 29. és július 1. között!**

Somogyi László lelkipásztor

Aktívifi a kulisszák mögül

Azért ezt a címet adtam, mert szerettem a gyülekezet számára nem mindig világos, mit is csinál az ifi, mi történik benne, és ez a cím azt hivatott jelezni, hogy láthatóvá váljék mit is csinálunk mi „néhanapján”.

„Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban”
/Jak.1:27/

Úgy gondolom az Aktívifibe járó ifjak nem csak azért aktívak, mert annak hívják magukat, hanem tényleg szeretnénk magunkat hasznossá tenni. Persze az természetes számunkra, hogy szombat esténként élvezzük egymás társaságát, jókat diskurálunk az Ige körül, énekelünk, imádkozunk,

és így dicsérjük az Urat, építkezünk, töltekezünk lélekben, de nem csak magunk között szeretnénk szolgálni, hanem mindazt az energiát, erőt, szeretet, jókedvet, amit Istentől és egymástól is kapunk szeretnénk tovább is adni. Mindannyiunkban megfogalmazódott a vágyakozás az irányban, hogy kifelé is szolgáljunk. Ezért látogattunk el 2011. december 17-én a Rákóczi úton található idősek otthonába is, ahol némi dal-és verscsokorral örvendeztettük meg az idősebb korosztályt. Végig jártuk a szobákat, és próbáltuk elvinni a karácsonyi evangéliumot a lehajló odaadó szeretet formájában. Ilyenkor az ember tényleg megtapasztalja milyen csodálatos adni, és látni a csillogó szemeket, a törődésre vágyó lelkeket, akik

egy ilyen kis morzsának is mennyire tudnak örülni. Mi is megtapasztaltuk és nagyon hálásak vagyunk érte. Számomra mindig megdöbbenő az, ha teljes szívvel adunk, sokszorosát kapjuk vissza, mert az a mag bizony harmincszor, sőt akár százszor annyit is teremhet. Amit mi adtunk úgy érzem, hogy csak a töredéke annak, amit hazahoztunk.

Persze kifelé szóló szolgálataink ezzel nem érnek véget, ugyanis idén nemcsak az idősek otthonait szeretnénk meglátogatni, hanem az árvákat és fogyatékosokat is, a szegényebb rétegeket. Reméljük Urunk ezen az úton is használni tud bennünket, hogy az emberek valóban találkozni tudjanak vele.

Varga Tünde lelkipásztor

„A mű nem annyira a művész, mint inkább azok által él, akik szeretik a művészetet, és azért szeretik, mert keresik az emberséget.” (József Attila)

ISMÉT TÁBOR – VALAMENNYI GENERÁCIÓNAK!

Felsőtárkány, 2012. július 29-től augusztus 4-ig

Új hely, ami most „kivételesen” nem Sátoralja(újhely), hanem sokkal inkább „Bükk-alja”! Urunk segítségével bízva idén a Bükk lábánál, Eger fölött néhány kilométerrel, Felsőtárkányban szeretnénk a nyári többgenerációs táborunkat megrendezni. Senkit ne riasszon, de ne is ringasson hiú ábrándokba: a **felsőtárkányi Park Hotel Táltosban** (<http://www.parkhotel-taltos.hu/>) nem szokás sem fehér lovat áldozni, sem egyéb „egzotikus” szertartást lebonyolítani! Mi most is azért megyünk, amiért mentünk az elmúlt öt évben is: elcsendesedni Isten színe előtt, az Igét tanulmányozni, hitben és szeretetben növekedni, Urunkat és egymást mind jobban megismerni!

Az üdülő, amely hotelépületből, üdülőházakból és turistaszállásból áll, gyönyörű helyen, közvetlenül a Bükk hegység lábánál terül el. Sok különlegesen szép látnivaló - Eger, Szilvásvárad, Szalajka völgy, Lillafüred, stb. - mellett termálfürdők és erdei kisvasutak teszik még érdekesebbé a környéket. Idén is szeretnénk egy napot egy hosszabb kirándulással tölteni, ha Isten is úgy akarja.

Az utazás kb. 120 km-rel rövidebb lesz, így idén kicsit több, mint 200 kilométert kell leküzdenünk, hogy e testi-lelki épülést és felüdülést jelentő héten együtt lehessünk. A falu **Egertől északra** fekszik kb. 7 kilométerre, s az üdülőt az **Ifjúság utca 1.** szám alatt találjuk meg. (Tel.: 06-36-434-615) Budapestet autóval - az előzetes hírek szerint - egy megújult és lerövidült M0-áson kerülhetjük el (az 51-es és M5-ös közötti új szakaszon, majd az M31-esen haladva lehet elérni az M3-as autópályát). Ez, a fővárost kikerülő útvonal viszont kb. plusz 23 km autózást jelent. A vonattal utazók számára külön vagonot tudunk biztosítani, viszont a költségeknél ki-ki csak a saját kedvezményét érvényesítheti majd (diák, nyugdíjas, nagycsaládos, stb.), már aki rendelkezik ilyesmivel. Az útiköltség csak oda teljes áron (Szfvár-Füzesabony-Eger-Felsőtárkány): kb. 4.300.- forint lesz. A tervezett vasúti járat: Indulás 17:46-kor gyorsvonattal, átszállás Füzesabonyban 21:08-kor Eger felé, érkezés az üdülőbe kb. 22:00-kor. (Picit késői, de ennél a variációnál Budapesten nem kell átszállni!) Visszafelé az Egerből 7:33-kor induló vonatot vennénk igénybe, amellyel elérhető a Füzesabony-Székesfehérvár közötti közvetlen gyorsvonat. Hazaérkezés 11:21-kor.

A szállásokról a következőt tudjuk. Részvételi díjak 2012. július 29-én, vasárnap vacsorától augusztus 4-én, szombaton reggeliig (6 éjszaka, teljes ellátással) fejenként:

- Hotelben: 28.700.-Ft (2 csillagos hotelépület, összesen 115 férőhely; 2-3 ágyas szobák);
- Üdülőházban: 27.350.-Ft (földszintes kőépületek, szobánként fürdőszoba; összesen 116 hely; 2-5 ágyas szobák);
- Turistaházban: 19.600.-Ft (közös fürdőszoba; összesen 44 hely; 2 ágyas szobák).
- 3 éves korig ingyenes, 6 éves korig 50%-os mérséklésű a részvételi díj.
- Sátorozva (korlátozott létszámban) a 6 éjszaka teljes ellátással 16.800.- forintba kerül.

Minimálisan 150-en kell, hogy jelentkezzünk ahhoz, hogy a jelzett időszakban kizárólag mi használhassuk az üdülőt. 200-210 főnél több jelentkezőt viszont nem fogadhatunk, különben a szobák elosztásánál nem tudjuk érvényesíteni a családi, nemenkénti, illetve korosztályos szempontokat.

Ami új és nagyon fontos: a székesfehérvári REND és más, nyári szervezni valók miatt:

Idén március 18-tól április 15-én (vasárnap) 13 óráig tudjuk csak elfogadni a jelentkezéseket, egyidejű 7.000.- forint/fő előleg befizetése esetén! (Valószínűleg SZÉP Kártyával is lehet majd az üdülő felé fizetnünk, de ennek részleteit csak később tudjuk közzé tenni. Ha valakinek az előleg befizetése most gondot jelent, kérjük, jelezze a Lelkészi Hivatalban.)

Imádkozzunk rendszeresen a hét áldásaiért! Higgyük, hogy vezérigénné és erőforrásunkká lehet: „*A reményesség pedig nem szégyenít meg.*” /Róma 5:5/

A szervezőbizottság nevében: Somogyi László lelkipásztor

A rák korlátai

A Mayo Klinikán (USA) van egy hirdetőtábla, melyen ez olvasható: „A ráknak korlátai vannak: nem tudja megbénítani a szeretetet, nem tudja összezúzni a reményt, nem tudja elpusztítani a hitet, nem tudja felemészteni a békességet, nem tudja lerombolni a bizalmat, nem tudja megölni a barátságot, nem tudja kizárni az emlékeket, nem tudja elnémítani a bátorságot, nem tudja megtámadni a lelket, nem tudja megrövidíteni az örök életet, nem tudja elfojtani a szellemet, és nem tudja csökkenteni a feltámadás erejét.”

(Mai Ige 2012. január 21.)

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 17:00 Istentisztelet
 Ünnepe napokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

16:30 Szervedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejevetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18.00 Presbiteri bibliáóra
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18:00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliáorája

Szerdánként: Baba-mama kör 10 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök 17:00 Gyülekezeti bibliáóra (téli 16:00-kor)

Csütörtök 19:00 Gyülekezeti bibliáóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek 17:00 Biztos Szikla Klub (kisífi)

Péntek 19.00 Fiatalkorú nők köre

Szombat: 18:30 Énekkari próba

19.00 Aktívifé és Júda Oroszlánja Ifjúsági Kör

Minden hó 3. keddjén 17:00 Presbiteri feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján 15:00 Nyugdíjas lelkes házaspárok, illetve özvegyek bibliáorája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Szombat: 17:00 Házi Bibliáóra

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet az Imaházban

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermekistentisztelet

Szerda: 17:00 Biblia-kör

Hivatali órák: szerda 15.00-17.00

Urnatemető nyitva:

szerda 15 -17, vasárnap 9-12

Hálasan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházunknak. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Kérjük Urunktól külső segítséget is, hogy a templom belső felújítását is mielőbb felújíthassuk!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;
 Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00
 Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;
 e-mail: hivatal@albaref.hu
 Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János,
 Ujvári Sándor Csaba, Varga Tünde segédlelkész
 Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária
 Mobil: 30/418-5349
 Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár Széchenyi u. 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017
 Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07
 Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az Szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.
 Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu
 Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.
 Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskola@albaref.hu
 Megbízott igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházunk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományait, pénzügyi felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Klucsik J. Péter
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István